

VIII. పుట్టుక నుండి మరణము వరకు

1. పిల్లలు జన్మించినప్పుడు

1.1. అజాన్ మరియు ఇఖామత్

పిల్లలు జన్మించినప్పుడు, వారికి స్నానము చేయించ వలెను. తరువాత ఐదు వేళల నమాజ్ కొరకు అజాన్ పలుకు విధముగా కుడిచేవిలో అజాన్ పలుకు వలెను. కొన్ని ఉల్లేఖనముల ప్రకారము ఎడమ చేవిలో ఇఖామత్ పలుకుట కూడ కలదు. ముస్లిమ్ సమాజములో ఈ అలవాటు కలదు. పిల్లల చెవులలో అజాన్ మరియు ఇఖామత్ పలుకుటలో గొప్ప యుక్తి, ఉపాయము దాగి యున్నవి. పిల్లవాడు ఇప్పుడే ఈ ప్రపంచము లోనికి అడుగు పెట్టాడు. కాబట్టి అన్నింటి కన్నా ముందు అతని చెవులో అల్లాహు తఆలా యొక్క పేరు పలుకబడు చున్నది. అంతేగాక విశ్వాసము మరియు నమాజ్ యొక్క అహ్సానము ఇవ్వబడు చున్నది. నీవు అల్లాహ్ను ఒక్కడినే ఆరాధించు(తౌహీద్) వాడవు. ఆ మతానుసారమే జీవించాలి మరియు మరణించాలి అని కూడ తెలుపబడు చున్నది. (తౌహీఫుత్ ముస్లిమీన్, ప. 78)

1.2. తహ్ నీ క్ (పిల్లలను పుణ్యపురుషుల చెంతకు తీసుకెళ్ళుట)

తహ్ నీక్ కూడ ఇస్లామీయ సాంప్రదాయమై యున్నది. పిల్లలు పుట్టి నప్పుడు ఎవరైనా పుణ్యపురుషుల చెంతకు తీసుకెళ్ళ వలెను. వారు ఖర్వారమో లేక ఏదైన తీసి పదార్థము నోటిలో వేసుకొని తీసి పిల్లవాని నోటిలో పెట్టి, అతని మాడు (తలపైభాగము) పై రుద్దుదురు. హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ జుబైర్ రజియల్లాహు అన్హు గారిని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ చెంతకు తీసుకెళ్ళి నప్పుడు ఇలాగే చేసిరి. ఇందులో కూడ గొప్ప యుక్తి, ఉపాయము దాగి యున్నవి. అదేమన, పుణ్య పురుషులతో సంబంధము మరియు వారితో రాకపోకల అలవాటు కలుగుట పుట్టి నప్పటి నుండే అలవాటగు చున్నది. అంతేగాక పిల్లలను ఈ రోజు నుండే పుణ్య పురుషుల ఒడిలో పెట్టుట, వారి ఎంగిలి పిల్లల నోటిలో వేయించుటచే, అల్లాహు తఆలా యొక్క పుణ్య పురుషులతో పిల్లల సంబంధము కలుగు చున్నది. కాబట్టి పిల్లలు పుట్టినచో వారిని పుణ్య పురుషుల చెంతకు

తీసుకెళ్ళి వారి చేత తహనీక్ చేయించి, వారి చేత సుఖ సంతోషాలు, సౌభాగ్యముల కొరకు దుఆ పొంద వలెను. (తౌహఫతుల్ ముస్లిమీన్, స. 79)

2. అ ఖ ఖా

పిల్లలు పుట్టిన తరువాత ఏడవ రోజు గానీ అటు తరువాత గానీ పిల్లవాని తరపున పశువును జబహ్ (ఇస్లామ్ ధర్మానుసారము కోయుటను) చేయుటను అఖీఖా అందురు. అఖీఖా చేయుట ఇస్లామీయ సాంప్రదాయమై యున్నది. మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు “ప్రతి పిల్లవాడు అఖీఖా కు బదులు కుడువ పెట్టబడి యుంటాడు. అతని తరపున ఏడవ రోజు ఖుర్బానీ ఇవ్వ వలెను, అతని తల వెంట్రుకలు తీయించ వలెను, అతనికి నామకరణము చేయ వలెను. (అబూదావుద్) అఖీఖా చేయుటచే పిల్లల వెంట్రుకల చెంత యుండు సూక్ష్మ రంధ్రములు (చెమటకారు సూక్ష్మ రంధ్రములు) వికశించును (తెరువబడును) వాటి మూలముగా లోపలి చీకాకు, బాధ శులభముగా బయటకు వచ్చును. మరియు వినికిడి శక్తి, వాసన చూచే శక్తి, దృష్టి అభివృద్ధి చెందును. (తౌహఫతుల్ ముస్లిమీన్)

2.1. అఖీఖా చేయ వలసిన కాలము

ఎవరికైనా కొడుకు గానీ కూతురు గానీ పుట్టినచో, ఏడవ రోజు వారికి పేరు పెట్టి, అఖీఖా చేయుట ఉత్తమమై యున్నది. అఖీఖా చేయుట చేత సమస్త దోషముములు దూర మగును. ఇతర ఇబ్బందుల నుండి రక్షింప బడును. ఒకవేళ ఏడవ రోజు అఖీఖా చేయుటకు వీలుకానిచో, ఎప్పుడు చేసినను ఏడవ రోజు వచ్చేట్లుగా చెయ్యాలి. దీని పద్ధతి ఏమనగా, ఏ రోజు శిశువు పుట్టెనో, ఆ రోజుకు ఒకరోజు ముందు అఖీఖా చేయాలి. ఉదా: శక్రవారము పుట్టియున్నచో, గురువారము అఖీఖా చేయాలి. ఒకవేళ గురువారము పుట్టియుంటే బుధవారము అఖీఖా చేయాలి. ఈ ప్రకారము ఆచరించిన అది ఏడవరోజు లెక్క అగును. దీనికి విరుద్ధముగా అయిపోయినను ఇబ్బంది లేదు. అఖీఖా ముస్తహబ్ అయి యున్నది. అనగా దీనిని ఆచరించిన పుణ్యము లభించును, ఆచరించనిచో పాపము కలుగదు. (బిహిష్తీ జేవర్, స. 163, తౌహఫతుల్ ముస్లిమీన్)

2.2. అభిఖా చేయు పద్ధతి

బాలుడైనచో రెండు చిన్న జంతువులు (మేక, మేకపోతు, పొట్టేలు, గొర్రె మొదలగునవి) , బాలిక ఐనచో ఒకటి జబహ్ చేయ వలెను. ఖుర్బానీ కొరకు జబహ్ చేసిన పెద్ద జంతువు (ఆవు, ఒంటె మొదలగునవి) లలో బాలుని కొరకు రెండు వాటాలు, బాలిక కొరకు ఒక వాటా తీసుకొనినను సరిపోవును. తల వెంట్రుకలు తీయించి, ఆ వెంట్రుకల బరువుతో సమానముగా బంగారు గానీ వెండి గానీ పేదలకు దానము చేయ వలెను. ఇష్టమైనచో, తలపై జాఫ్రాన్ పూయ వచ్చును. శక్తి లేనివారు బాలుని కొరకు చిన్న జంతువులలో ఒకటి జబహ్ చేసినను ఎటువంటి దోషము లేదు. అసలు అఖీఖాయే చేయక పోయినను పరవాలేదు. (బిహిష్తీ షేవర్, పే. 163)

2.3. అభిఖా దుఆ

అల్లాహుమ్మ హజ్జిహీ అఖీఖతు ఫులానిన్ (ఫులానిన్ అన్నచోట బాలుని లేక బాలిక పేరు పలకాలి) తరువాత బాలుని కొరకు ఇట్లు పఠించాలి: దముహ్ బిదమిహీ వ లహ్ముహ్ బిలహ్మిహీ వ అజ్జముహ్ బిఅజ్జమిహీ వ జిల్దుహ్ బిజిల్దిహీ వ షత్రుహ్ బిషత్రిహీ. ఒకవేళ బాలిక ఐనచో ఇట్లు పఠించాలి: దముహ్ బిదమిహ్ వ లహ్ముహ్ బిలహ్మిహ్ వ అజ్జముహ్ బిఅజ్జమిహ్ వ జిల్దుహ్ బిజిల్దిహ్ వ షత్రుహ్ బిషత్రిహ్.

తరువాత ఖుర్బానీ దుఆ ఇట్లు చదవాలి: “ఇన్నీ వజ్జహ్తు వజ్జహీయ లిల్లజ్జీ ఫతరస్సమావాతి వల్ అర్జి హనీఫ్ వప్సమా అన మినల్ ముష్షిరికీన్. ఇన్న సలాతీ వసుసుకీ వ మహ్మాయ్ వ మహతీ లిల్లాహి రబ్బిల్ ఆలమీన్, లాషరీక లహా వ బిజ్జాలిక్ ఉమిర్తు వ అన మినల్ ముస్లిమీన్. అల్లాహుమ్మ మిన్క వలక -(నేను ఏకోన్ముఖుడనై నా ముఖాన్ని, భూమి ఆకాశాలను సృష్టించినవాని (అల్లాహ్) వైపునకు మరల్చు చున్నాను. నేను ఆయనను మాత్రమే ఆరాధిస్తాను. నేను ముష్రిక్ను కాను అనగా ఎవ్వరినీ అల్లాహ్కు సహవర్తులుగా చేయువాడిని కాను. (సాటికల్పించు వారిలో లేను) నా నమాజ్, నా ఖుర్బానీ, నా జీవనము, నా మరణము సకల లోకాల ప్రభువైన అల్లాహ్ కొరకే. ఆయనకు భాగస్వాములెవ్వరూ లేరు. ఈ ఆజ్ఞయే నాకు ఇవ్వబడినది. అందరికంటే ముందు

విధేయతను ప్రదర్శించు వాడను నేనే. ఓ అల్లాహ్ ! ఈ జంతువు నీవు ప్రసాదించినదే. అది నీ కొరకే సమర్పించ బడుతున్నది.)

మరల “బిస్మిల్లాహి అల్లాహు అక్బర్” అని పలుకుచు జబహ్ చేయవలెను.

మంగలి బాలుని లేక బాలిక తలపై కత్తి యుంచి వెంట్రుకలు తీయుట మొదలు పెట్టినప్పుడే జంతువును జబహ్ చేయ వలెనను తప్పుడు అభిప్రాయము చాలా మందిలో కలదు. అట్లు ఏమియు లేదు. తల వెంట్రుకలు తీసిన తరువాత జంతువును జబహ్ చేసినను పరవాలేదు, లేక జంతువును జబహ్ చేసిన తరువాత తల వెంట్రుకలు తీసినను పరవాలేదు. రెండు విధాలూ ధర్మ సమ్మతమే. తప్పుడు అభిప్రాయము కల్పించు కోవడము చాలా తప్పు. (బిహిస్తీ షేవర్, ప.163)

ఏ జంతువును ఖుర్బానీ చేయుట తగదో, అటువంటి జంతువు యొక్క అఖీఖా కూడ తగదు. ఏ జంతువును ఖుర్బానీ చేయుట ధర్మసమ్మతమో, అటువంటి జంతువు యొక్క అఖీఖా కూడ ధర్మసమ్మతమై యున్నది. అఖీఖా యొక్క మాంసములో మూడింట ఒక భాగము పేదలకు పంచుట ఉత్తమమై యున్నది. పచ్చి మాంసము పంచి పెట్టినను, లేక వండిన మాంసము పంచి పెట్టినను, లేక వండి తినిపించినను, ధర్మసమ్మతమే. అఖీఖా మాంసము తల్లిదండ్రులు, అవ్వ, తాత, అందరూ తినుట ధర్మసమ్మతమే. (బిహిస్తీ షేవర్, ప.164)

3. ఖ త్నా (ఒడుగులు)

“హుజూర్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు హజ్రత్ హసన్, హుసేన్ మరియు ముహ్సిన్ రజి యల్లాహు తఆలా అన్హమ్ ల పేర్లను స్వయముగా తమరే పెట్టిరి. వారి యొక్క అఖీఖా చేసిరి, వారి తల వెంట్రుకలు తీయించిరి, వారి వెంట్రుకల బరువుతో సమానముగా దానము చేసిరి, మరియు వారికి ఖత్నా చేయించిరి” అని హజ్రత్ అలీ రజియల్లాహు తఆలా అన్హు గారు తెలిపి యున్నారు. (అల్కబీర్ త్రిబానీ) “ఖత్నా చేయించు కొనుట బాలుర కొరకు సున్నత్ అయి యున్నది” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (మున్సిన్ద్ అహ్మద్) ఖత్నా ఒక ముఖ్యమైన సున్నత్ అయి యున్నది, ఇది వాజిబ్కు దగ్గరగా యున్నది.

ఇస్లామ్ మతమందు దీనికి అత్యధిక ప్రాముఖ్యము ఇవ్వబడి యున్నది. ఖత్నా ముస్లిమ్ల చిహ్నముగా భావింపబడు చున్నది. ఖత్నా చేయించు కొనుట ఒక సాంగ్యము కాదు, ఇది అనేకా లాభములతో కూడిన సాంప్రదాయము. ఖత్నా చేయించుకోని అనేకులు అనేక రోగముల పాలగు చున్నారు. (తిబ్బె నబవీ, స.32)

బాలుని యందు బాధను సహించు బలము కలిగినచో, ప్రచారము చేయకుండా, మంగలిని లేదా డాక్టర్ను, పిలిపించి ఖత్నా చేయించ వలెను. బాలునకు స్వస్థత చేకూరినచో, గుస్స్ చేయించ వలెను. ఒకవేళ శక్తి కలిగి యున్నచో, ఎటువంటి కట్టుబాట్లు, నియమ నిబంధనలు లేకుండ, పేరు ప్రతిష్ఠల కొరకు కాకుండ, ఇతరులు ఏమను కుంటారో అని లేకుండా, శక్తి కొలది పేద వారికి భోజనము పెట్ట వచ్చును. (బిహస్తీ జేవర్, స.306) బాలుడు పుట్టిన ఏడవ రోజున ఖత్నా చేయించుట ముస్తహబ్ అయి యున్నది. అట్లు వీలుకానిచో, యుక్త వయస్సుకు రాక పూర్వమైనా చేయాలి. పెద్ద వయస్సులో ముస్లిమ్ అయిన వారు ఖత్నా చేయించు కొనుట తప్పనిసరి కాదు. (దీనియాత్ 6 యం, స.109)

3.1. ఖత్నా యొక్క సాంగ్యములు

ఇందులో కూడ అనేక పనికి మాలిన వృధా సాంగ్యములను ఏర్పరచు కొని యున్నారు. ఇవి యన్నియు బుద్ధి జ్ఞానమునకు విరుద్ధమైనవియు, అనవసరమైనవియు అయి వున్నవి.

01. ఖత్నా కొరకు ఇతరులను ఆహ్వానించి కూడబెట్టుట సాంప్రదాయమునకు విరుద్ధమై యున్నది. ఏ కార్యము కొరకు వెల్లడి చేయుట తగదో, తప్పనిసరి కాదో, అటువంటి వాటి కొరకు ప్రజలను ఆహ్వానించుట, కూడబెట్టుట సాంప్రదాయమునకు విరుద్ధమై యున్నది.

02. ఖత్నాకు వచ్చిన వారందరు, అతని శరీరమును చూచెదరు. కేవలము ఖత్నా చేయువాడు తప్ప మిగిలినవారు అతని శరీరమును చూచుట నిషిద్ధమై (హరామ్) యున్నది. ఈ పాపము వారిని ఆహ్వానించుట మూలముగానే అయినది.

03. బాలుని అమ్మమ్మవారి ఇంటి నుండి వస్త్రములు, కానుకలు తెచ్చెదరు. ఈ సాంగ్యము కాఫిర్ల (అవిశ్వాసుల) ను అనుకరించుట వలన గానీ లేక దౌర్జన్యము మూలముగా గానీ చేయుదురు. ఈ రెండు కూడ హరామై (నిషిద్ధమై) యున్నవి.

04. నిర్బంధించుట వలన అమ్మమ్మవారి దగ్గర డబ్బులు ఉన్ననూ, లేకపోయిననూ వడ్డీకి అప్పు తీసికొని వచ్చినా ఖర్చు చేయుదురు. వడ్డీకి తీసుకొనుట, వడ్డీ ఇచ్చుట, ఇది ఇంకొక హరామ్ (నిషిద్ధమైన) కార్యము.

05. ఖత్నా సమయములో లేక గున్ల రోజున పాటలు, వాద్యాలు మొదలగున వన్నియు యుంటాయి. ఇవన్నియు చేయరాని పాపపు పనులు, మరియు హరామ్ అయి యున్నవి.

4. ఛె ట్టీ, ఛి ల్లా (పురుడు)

మన ప్రాంతములో సామాన్యముగా పిల్లలు పుట్టిన 11 వ రోజు ఛె ట్టీ మరియు 40 వ రోజు ఛి ల్లా అని అనేక విధములైన సాంగ్యములు వాడుకలో నున్నవి. ఇవి యన్నియు తప్పుడు సాంగ్యములే. వీటికి ఆధారము లేవియు లేవు. ఇవి యన్నియు త్యజించ తగినవి. ఇవి యన్నియు అనేక చెడుగుల సమూహమై యున్నవి. అదెట్లనగా:

1. ఇస్లామీయ ధర్మశాస్త్రము వేటిని చేయుటకు ఆదేశించలేదో, వాటిని తప్పనిసరి అని భావించుట, వాటిని ఆచరించుట, తగని కార్యములు. పదునొకండవ రోజు చేసే సాంగ్యములకు ధర్మశాస్త్రములో ఎలాంటి స్థానము లేదు. కావున ఈ సాంగ్యము లన్నియు హరామ్ అయి యున్నవి.
2. ఈ సాంగ్యము లన్నియు ఇతర మతముల వారిని అనుకరించుట యే. వీటిని ఆచరించుట హరామ్.
3. ఈ సాంగ్యములన్నియు ప్రదర్శనా బుద్ధితోను, తమ గొప్పతనమును చాటుటకును, గర్వముతోను ఆచరించుట జరుగును. ఇవి ఆచరించక పోతే, కులములోని వారు, వంశస్థులు నిందించెదరు, అవమానము కలుగును. కాబట్టే ఈ సాంగ్యములు తప్పుక చేయుట జరుగు చున్నది. ప్రదర్శన, గొప్పతనమును చాటుట, ఇతరులు నిందించెదరని చేయుట, ఇవి యన్నియు హరామ్ అయి యున్నవి.
4. కొన్ని సందర్భాలలో వడ్డీకి అప్పుచేసి ఆచరించ వలసిన పరిస్థితి కూడ కలుగు చున్నది. వడ్డీ ఇవ్వ వలసి వస్తున్నది. ఇది కూడ హరామ్. చేయరాని పనిని

ఆచరించుట హరామ్, మరియు హరామ్ కార్యము కొరకు వడ్డీపై అప్పు తీసుకొనుట ఇంకొక హరామ్.

5. సాధారణ సాంప్రదాయమేమనగా బాలింతలు 40వ రోజుననే గుడ్ల ఆచరించు చున్నారు. దాని తరువాతనే నమాజ్ ఆచరిస్తారు. ఇది ఒక అనవసరపు సాంప్రదాయము. అనవసరపు సాంప్రదాయము కొరకు ఫణ్డ్ అయిన నమాజ్ ను విడిచి పెట్టు చున్నారు. ఇది పాప కృత్యము. హరామ్. ఇస్లామ్ ధర్మ శాస్త్రానుసారము, 40 రోజులకు గానీ లేక అంతకన్నా ముందే, బాలింతరాలుకు రక్తస్రావము నిలిచి పోయిన వెంటనే గుడ్ల చేసి, నమాజ్ ఆచరించుట ప్రారంభించ వలెను.

6. 40 వ రోజు గుడ్ల సమయములో స్త్రీలందరు గుమిగూడెదరు. అనవసరముగా ఒక స్త్రీ, ఇతర స్త్రీల ముందు వివస్త్ర యగుట (బట్టలు విప్పుట), ఇతర స్త్రీలు రహస్యముగా యుంచ వలసిన శరీరమును ముఖ్యముగా నాభి నుండి మోకాలి క్రింది వరకు ఉన్న శరీరమును చూచుట తగని పని. ఈ సాంగ్యములో గుడ్ల చేసే సమయములో రహస్య అవయవములు కనబడే అవకాశము అధికముగా కలదు. కాబట్టి ఇటువంటి అనవసరపు సాంగ్యములను విడిచి పెట్ట వలెను.

గమనిక: పిల్లలు పుట్టిన తరువాత తహనీక్ మరియు అఖీఖా చేయుట సాంప్రదాయమని రుజువు కాబడి యున్నది. వాటి పద్ధతి పైన తెలుపబడి యున్నది. దానిప్రకారము వాటిని ఆచరించ వలెను. మిగిలిన పనికి మాలిన సాంగ్యము లన్నియు విడిచి పెట్ట వలెను.

5. నికాహ్ (పెండ్లి) వివరణ

ఎవరైన స్త్రీ పురుషులు ఒకరు ఇంకొరి కొరకు ధర్మసమ్మతము చేయబడు కార్యకలాపములను నికాహ్ (పెండ్లి) అందురు. “నికాహ్ చేసుకొన్నవాడు తన ధర్మములో సగ భాగమును సంపూర్ణము గావించెను, ఇక అతను మిగిలిన సగ భాగము విషయముగా అల్లాహు తఆలాతో భయపడుచూ ఉండ వలెను ” అని పవిత్రమైన హదీస్ గ్రంథములో కలదు. (ఘత్బుల్ ఈమాన్)

నికాహ్ అల్లాహ్‌చే ప్రసాదింప బడిన గొప్ప సౌభాగ్యము. దీని మూలముగా ధార్మిక కార్య కలాపములు మరియు ప్రాపంచిక కార్య కలాపములు, రెండును చక్కబడును. ఇందులో అనేక లాభములు మరియు అనేక రహస్యములు దాగి యున్నవి. మానవులు పాపము నుండి రక్షింప బడుదురు. మనసు నిలకడగా యుండును. దురుద్దేశ్యము కలుగదు. ఇంకొక ముఖ్య విషయమే మనగా, లాభమునకు లాభము కలుగును, పుణ్యమునకు పుణ్యము కూడ లభించును. అదెట్లనగా, భార్యా భర్తలు కూర్చొని, ప్రేమ పూర్వకముగా ఒకరితో నింకొకరు సరస సంభాషణలాడుట, నవ్వు కొనుట, కూడ నఫిల్ నమాజ్‌లు ఆచరించుట కన్నా శ్రేష్ఠమై యున్నది. (బిహిష్తీ జేవర్)

నికాహ్ కూడ ఒక ఆరాధన అయి యున్నది. గౌరవర్యులైన ప్రవక్తలు మరియు ఔలియాఅల్లాహ్ లందరు దీనిని ఆచరించిరి. నికాహ్ అనునది భార్యా భర్తలకు శాంతి సౌఖ్యములను కలిగించుటయే గాక అనేక మేళ్ళు మరియు సౌభాగ్యములకు మూలమగు చున్నది. నికాహ్ మూలముగా పురుషులు స్త్రీలు అనేక పాపముల నుండి రక్షింపబడు చున్నారు. నికాహ్ యొక్క ఉద్దేశ్యమే వ్యభిచారము నుండి రక్షించి పవిత్రతను, నిష్కళంకమును కలిగించుట. సుగుణ వంతులైన సంతానము తల్లిదండ్రుల పాప క్షమాపణకు కారకులగు చున్నారు. “నికాహ్ నా సాంప్రదాయము, ఎవరు దానిని ఇష్ట పడరో, వారు మాలో లేరు” అని మన ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. ఈ హదీసు మూలముగా నికాహ్ యొక్క విశిష్టతను ఊహించుము. నికాహ్ చేసుకొనని వారు మన ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారి శాపమును గూర్చి ఆలోచించాలి.

బాల బాలికలు యుక్త వయస్సుకు రాగానే వారి పెండ్లి చేయ వలెను. “సంతానము కలిగినచో, వారికి మంచి పేరు పెట్టాలి, మరియు వారికి మంచి శిక్షణ ఇవ్వాలి. మరల వారు యుక్త వయస్సుకు చేరినచో, వారి వివాహము చేయవలెను. ఒకవేళ సంతానము యుక్త వయస్సుకు చేరిన తరువాత వారి వివాహము చేయని కారణముగా వారు ఏదైన పాపపు కార్యము చేసినచో, ఆ పాప ఫలము తండ్రికే లభించును” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్

సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపిరని హజ్రత్ అబూసయ్యాద్ మరియు హజ్రత్ ఇబ్నెఅబ్బాస్ రజిఅల్లాహు అన్హుమా గార్లు ఉల్లేఖించి యున్నారు. (కొహ్ఫతుల్ ముస్లిమీన్)

హెచ్చరిక : ఇస్లామ్ వితంతువులను కూడ నికాహ్ చేసు కొనుటను ప్రోత్సహించి యున్నది. స్వయముగా మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు వివాహము చేసుకొన్న వారిలో హజ్రత్ ఆయిష రజియల్లాహు అన్హా తప్ప మిగిలిన వారందరు వితంతువులు లేక విడాకులు పొందిన వారయి యుండిరి. కాబట్టి వితంతువులతో వివాహము చేసు కొనుటను లోపముగా భావించ రాదు. మరియు వితంతువులు కూడ వివాహము చేసు కొనుటకు సిగ్గు పడరాదు. వితంతువులను వివాహము చేసు కొనుటను లోపముగా భావించుట, వితంతువులు వివాహము చేసు కొనుటకు సిగ్గుపడుట మొదలగునవి అన్నియు తప్పుడు ఆలోచనలై యున్నవి. వీటిని విడనాడ వలెను. (దీనియాత్ 2 యం, స.81)

నికాహ్ కొరకు వధూవరులను వెదకు నప్పుడు ముఖ్యముగా గమనించ వలసినది ధర్మనిష్ఠ (దీన్దారీ). ధర్మనిష్ఠను చూచియే సంబంధము నిర్ణయించ వలయును. ధర్మనిష్ఠాపరాయణుడే భార్య యొక్క హక్కులను అర్థము చేసుకొని, వాటిని నెరవేర్చ గలడు. “ మీకు అంగీకార యోగ్యమైన ధర్మనిష్ఠాపరాయణుడు, సుగుణ వంతుడు, మీ చెంతకు పెండ్లి సంబంధము కొరకు వర్తమానము పంపిన, దానిని అంగీకరించుము. ఒకవేళ మీరు అట్లు చేయనిచో, భూలోకములో అధికముగా అల్లకల్లోలములు జరుగును” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (తిర్మిజీ) బాలికల కొరకు ధర్మనిష్ఠాపరాయణుడు, మంచి గుణగణములు కలవారిని ఎన్నుకో వలెను. బాలుర కొరకు ధర్మనిష్ఠ గల బాలికను ఎన్నుకో వలెను. ధనము, అందము, ఇహలోక సంపదలను చూడరాదు. (కొహ్ఫతుల్ ముస్లిమీన్)

5.1. నికాహ్ పలుకులు

నికాహ్ కేవలము రెండు పలుకులతో పూర్తి అగును. ఎవరైనా సాక్షుల సమక్షములో “నేను నీతో నా కుమార్తె యొక్క నికాహ్ను చేసితిని” అని పలికినచో, ఎదుటి వ్యక్తి, “నేను అంగీకరించితిని” అని పలికిన నికాహ్ అయిపోవును.

వారిద్దరు భార్యభర్తలై పోయిరి. ఒక వేళ పురుషుడు మరియు స్త్రీ, ఇద్దరూ యుక్త వయస్సు దాటిన వారై యుండినచో, వారు తమ నికాహ్ స్వయముగా చేసుకో వచ్చును. ఇద్దరు సాక్షుల ముందు “నేను నా నికాహ్ నీతో చేసుకొను చున్నాను” అని ఒకరు పలికినచో, “అందుకు నేను అంగీకరించితిని” అని ఇంకొకరు పలికినచో, వారిద్దరి నికాహ్ అయిపోయినది. (బిహీష్తీ జేపర్)

5.2. నికాహ్ కొరకు సాక్షులు

నికాహ్ కొరకు సాక్షులు తప్పని సరిగా యుండ వలయునను నియమ మున్నది. కనీసము ఇద్దరు పురుషులు, లేక ఒక పురుషుడు, ఇద్దరు స్త్రీల సమక్షములో నికాహ్ చేయ వలెను. మరియు వారు నికాహ్ సమయములో తమ చెవులతో స్వయముగా నికాహ్ పలుకులు వినవలెను. ఈ సాక్షులు, ముస్లిమ్లై, తెలివి గలిగినవారై, యుక్త వయస్సు దాటి యుండ వలయునను నియమము తప్పనిసరి అయి యున్నది. సాక్షులు లేకుండా నికాహ్ జరగదు. శుక్రవారము, జుముఅ నమాజ్ తరువాత, జామిఅ మసీదులో లేక అలాంటి పెద్ద సమావేశములలో నికాహ్ గురించి అందరికి తెలిసే విధముగా, నికాహ్ చేయుట ఉత్తమమై యున్నది.

(దీనియాత్ 2 యం, స. 82)

“నిస్సందేహముగా, తక్కువ ఖర్చుతో కూడిన నికాహ్, సౌభాగ్యపరముగా అన్నింటికన్నా శ్రేష్ఠమైన నికాహ్” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపిరని హజ్రత్ ఆయిష రజియల్లాహు అన్హి గారు ఉల్లేఖించి యున్నారు. (రవాహుల్ బైహఖీ ఫీఘతబీల్ ఈమాన్) మిక్కిలి సాదా సీదాగా మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తన పెండ్లిళ్ళు కూడ చేసు కొనిరి మరియు తన కుమార్తెల పెండ్లిండ్లు కూడ చేసిరి. (తౌహ్ఫతుల్ ముస్లిమీన్, స. 26)

5.3. మ హ ర్ (కన్యాశుల్కము)

నికాహ్ కారణముగా భర్త విధిగా భార్యకు ఇవ్వ వలసిన కానుకను మహర్ అందురు. ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రానుసారముగా ఇది స్త్రీ యొక్క హక్కు. భార్య తన భర్త నుండి మహర్ తీసుకొను పూర్తి హక్కును కలిగి యున్నది. మహర్ ఇవ్వనిదే తన భర్త యొక్క కోరికను నిరాకరించు హక్కు కూడ స్త్రీకు కలదు. ఒకవేళ స్త్రీ, ఎవరి నుండియు ఎటువంటి నిర్బంధము లేకుండా, తన

ఇష్టాను సారముగా పూర్తి మహారును కానీ మహారులో కొంత భాగమును కానీ వదులుకో దలచిన వదులుకో వచ్చును. నికాహ్ కొరకు మహర్ ప్రస్థావన చేయ వలయునను నియమ మేమియు లేదు. మహర్ ప్రస్థావన చేయక పోయినను, నికాహ్ జరిగి పోవును. కానీ, భర్త మహరె మిసల్ అనగా భార్య కుటుంబీకులలో ఆచారమై యున్న మహారును తప్పని సరిగా ఇవ్వ వలయును. (దీనియాత్ 2 యం, స.82)

గమనిక : (1) ఈ కాలానుగుణముగా పెండ్లి కుమారుని స్థోమతను బట్టి వీలైనంత అధికముగా మహర్ ఇవ్వవలయునని ఇస్లామ్ పండితుల అభిప్రాయము.

(2) మహర్ కనీసము పది దిర్హమ్లు అనగా గ్రా.30.618 మి.గ్రా.వెండి యొక్క విలువతో సమానముగా ఇచ్చుట తప్పనిసరై యున్నది. (ఈజావుల్ మసాయిల్, 129)

(3) వీలైనచో, మహరె ఫాతిమీ అనగా ఫాతిమా రజియల్లాహు అన్హా కొరకు నిర్ణయింప బడిన మహారు ఇవ్వ వలెను. అది 500 దిర్హమ్లు అనగా గ్రా.1530.900 మి.గ్రా.వెండి లేదా దాని విలువతో సమానమైన వస్తువు ఏదైనా ఇవ్వ వచ్చును.

(ఈజావుల్ మసాయిల్)

5.4. వలీ

యుక్త వయస్సుకు చేరని బాలబాలికల నికాహ్ చేయుటకు హక్కుగల వారిని వలీ అందురు. అందరికన్నా అధికముగా మొదటి ప్రాధాన్యముగల వలీ తండ్రి అగును. ఒకవేళ అతను లేనియెడల, తాత (తండ్రి తండ్రి) అటు తరువాత అతని తండ్రి, అటు పిమ్మట స్వంత సోదరుడు, అటు పిమ్మట సవతి తల్లి కొడుకు, చిన్నాన్న మొదలగువారు.

సిద్ధాంతములు: 01. బాల బాలికలు యుక్త వయస్సుకు చేరని వారైతే, వలీ లేకుండా వారి నికాహ్ కాదు. వలీ తప్పనిసరిగా యుండాలి.

02. యుక్త వయస్సుకు చేరిన బాలబాలికల వలీ, ఆ బాల బాలికల అనుమతి లేకుండా నికాహ్ చేసినచో, ఆ నికాహ్ ఆ బాల బాలికల అంగీకారముపై ఆధారపడి యుండును. వారు అంగీకరించిన, ఆ నికాహ్ సక్రమ మగును లేనిచో అది నికాహ్ కానేరదు. (దీనియాత్ 2 యం,82)

5.5. భర్త యొక్క హక్కులు

స్త్రీపై ఆమె భర్త యొక్క హక్కులు అనేకములు కలవు. “భర్త తన భార్య

వైపు చూచినచో, ఆయనను సంతోష పరచ వలెను, మరియు ఏదైన చెప్పినచో, దానికి అంగీకరించ వలెను, మరియు తన మాన ప్రాణములలో భర్త ఆలోచనలకు విరుద్ధముగా, అతనికి అయిష్టమైన విధముగా చేయరాదు” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు.

భర్తను సంప్రీతుని చేయుట, సంతోష పరచుట గొప్ప ఆరాధనయై యున్నది. అతనిని ఇబ్బంది పెట్టుట, దుఃఖపెట్టుట గొప్ప పాప కార్యము. “తన భర్త సంప్రీతుడై యున్న స్థితిలో మరణించిన స్త్రీ స్వర్గ ప్రవేశము చేయును.” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. అంతేగాక “స్త్రీ ఐదు వేళల నమాజ్ ను ఆచరించుచు, రమజాన్ మాసములో ఉపవాసము లుండి, తన మానమును కాపాడు కొనుచు తన భర్తకు విధేయురాలై యున్న స్త్రీ, తాను కోరిన ద్వారము నుండి స్వర్గ ప్రవేశము చేయ గలదు” అని కూడ మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. “నేను అల్లాహు తఆలాకు తప్ప ఇతరులకెవరికైనా సజ్దా చేయుటకు అనుమతి నిచ్చినచో, తన భర్తకు సజ్దా చేయమని స్త్రీకు తప్పక ఆజ్ఞ నిచ్చెడి వాడను” అని కూడ మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. భర్త యొక్క ఇంకొక హక్కు ఏమనగా, “భర్త దగ్గర యున్నప్పుడు, అతని అనుమతి లేకుండ, నఫిల్ ఉపవాసము లుండరాదు, మరియు అతని అనుమతి లేకుండ, నఫిల్ నమాజ్ కూడ ఆచరించ రాదు.” (ముస్లిం ఖవాతీన్ తెలియే 20 సబ్ఖ్,

తొహఫతుల్ ముస్లిమీన్)

భర్తకు కృతఘ్ను లగుట చాలా చెడు విషయము. స్త్రీలలో ఈ అలవాటు అధికముగా యున్నది. స్త్రీలకు తమ భర్తపై కొద్దిగా విభేదము, కల్మషము కలిగినను, భర్త చేసిన ఉపకారము లన్నింటిని మరచిపోయి మాట్లాడుదురు. శాపనార్థములు పెట్టుట మరియు భర్తకు అవిధేయు లగుట అను కారణముల వల్ల, హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారికి ఎక్కువ మంది స్త్రీలు నరకములో కనబడిరి. “స్త్రీ తన భర్తపై ఆధారపడి యుండియు, భర్తకు అవిధేయురాలైన స్త్రీని అల్లాహు తఆలా (కోప కారణముగా) ఆమె వైపు చూడదు”, అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. స్త్రీలు

ఎక్కువగా శాపనార్థములు పెట్టుదురు. అనగా మాటిమాటికి తిట్లు చుందురు. అల్లాహు తఆలా మనల నందరిని వీటన్నింటి నుండి రక్షించుగాక, ఆమీన్. (ముస్లిం ఖివాతీన్ కె లియె 20 సబ్ఖ్, ప. 49)

ఇస్లామ్ బోధనల సారాంశమేమనగా, భార్య తన భర్త యొక్క మేలును కోరుచు, అతనికి విధేయురాలై యుండ వలెను. మరియు అతని విషయముగా ఎటువంటి నమ్మక ద్రోహమునకు పాల్పడ కూడదు. (ఇస్లాం క్యా హై ?)

5.6. భార్య యొక్క హక్కులు

భార్య యొక్క ఆహారము, వస్త్రములు, ఉండుటకు ఇల్లు సమకూర్చు వలసిన బాధ్యత భర్తపై తప్పనిసరియై యున్నది. తలకు నూనె, సబ్బు, వుజూ మరియు స్నానము చేయుటకు నీరు సమకూర్చు వలసిన బాధ్యత కూడ భర్తపై యున్నది. స్త్రీ ఎంతటి ధనవంతురాలైనను, కుటుంబ ఖర్చు మాత్రము భర్తయే భరించ వలసి యున్నది. భార్యను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించ మనియు, తన స్తోమతకు తగిన విధముగా మంచి ఆహారమును, మంచి వస్త్రములను సమకూర్చు మనియు, మరియు వారిని సంతోష పెట్టుటలో ఎటువంటి లోపమును చేయరాదనియు ఇస్లామ్ ధర్మము భర్తను ఆదేశించు చున్నది. (తుహ్ఫతుల్ ముస్లిమీన్)

భార్య హక్కులను గురించి రసూలుల్లాహ్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారిని ప్రశించి నపుడు, దానికి సమాధానముగా, “నీవు తినినప్పుడు, ఆమెకు కూడ తిను పించుము (ఆహారము సమకూర్చుము), నీవు వస్త్రములు ధరించినపుడు ఆవిడకు కూడ ధరింప జేయుము (వస్త్రములు సమకూర్చుము), ఏదైనా ధర్మశాస్త్ర కారణముగా ఆవిడను కొట్ట వలసి వచ్చినచో, ముఖముపై కొట్టకుము, ఆవిడను తిట్టకుము, నీచపు పలుకులు పలుకకుము. ఏదైనా కారణముచే ఆవిడతో కూర్చొనుట, పరుండుట, (కలసిమెలసి యుండుట) మాట్లాడుట, వదలి వేసినచో, ఆవిడను ఇంటిలోనే యుండనిమ్ము. నీవు కూడ ఇంటికి రాకపోకలు విడిచి పెట్టకుము” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (అబూదావుద్) “శ్రేష్ఠమైన గుణములు కలవారు, తమ భార్యలతో ప్రేమ పూర్వకముగను, దయా దాక్షిణ్యములతోను ప్రవర్తించువారు, ముస్లిమ్లలో మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైన విశ్వాసులు” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు

అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (ఇస్లాం క్యా హై? స.77)

రసూలుల్లాహ్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు ముస్లిమ్ స్త్రీ పురుషులను (భార్యా భర్తలను) ఒకరితో ఇంకొకరు మంచిగా ప్రవర్తించ వలెననియు, ఒకరి నొకరు సంతోషముగా నుంచ వలెననియు ఆజ్ఞాపించు చుండిరి. (ఇస్లాం క్యా హై ?)

5.7. ఎవరు ఎవరితో నికాహ్ చేసుకొనుట ధర్మ సమ్మతము?

ఏ స్త్రీ యే పురుషుని కొరకు ధర్మ సమ్మతము, ఏ పురుషుడు యే స్త్రీ కొరకు ధర్మ సమ్మతము, ఎవరికి ఎవరితో నికాహ్ ధర్మ సమ్మతము కాదు అన్న విషయము కూడ నికాహ్ యొక్క ఆదేశాలలో తెలుపబడి యున్నది. పవిత్రమైన ఖుర్ఆన్ లోని నిసా సూరా లోని నాల్గవ రుకూలో ఈ ఆదేశాలు తెలుపబడి యున్నవి. అంతేగాక మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు కూడ వీటి వివరణ తెలిపి యున్నారు.

1. తన వంశమునకు సంబంధించిన బంధుత్వము: తన సంతానము, తన సంతానము యొక్క సంతానము, తల్లిదండ్రులు, తాత (తల్లి నాన్న, మరియు తండ్రి నాన్న) అవ్వ (అమ్మమ్మ, నాన్నమ్మ) లతో నికాహ్ ధర్మ సమ్మతము కాదు. సోదర సోదరీమణులలో ఒకరితో ఇంకొకరి నికాహ్ చేసుకొనుట ధర్మ సమ్మతము కాదు. స్వంత సోదర సోదరీమణులు కానీ, సవతి తల్లికి పుట్టిన లేక తల్లి యొక్క వేరొక భర్తకు పుట్టిన సోదర సోదరీమణులు కానీ ఒకరు ఇంకొకరితో నికాహ్ చేసుకొనుట ధర్మసమ్మతము కాదు. చిన్నాన్న మరియు భాత్యజ (సోదరుని కూతురు), మేనమామ మరియు మేనకోడలు ఒకరితో ఒకరు నికాహ్ చేసుకొనుట తగదు.

(తోఫ్ ఫతుల్ ముస్లిమీన్, స. 43)

గమనిక: హిందువులను చూచి, ముస్లిమ్లు కూడ, మేనమామతో మేనకోడలి నికాహ్ చేయుచున్నారు. ఇది పూర్తిగా నిషిద్ధము. దీనిని ధర్మసమ్మతమని భావించువారు కాఫిర్లు (అవిశ్వాసులు) అగుదురు.

2. పాల సంబంధమైన బంధుత్వము: పైన పేర్కొన బడిన వంశ సంబంధములు, పాలు త్రాగిన సంబంధము మూలముగను నిషిద్ధమై యున్నవి. బాలుడు గానీ లేక బాలిక గానీ పాలు త్రాగు వయస్సులో అనగా రెండేళ్ళ లోపు

వయస్సులో, ఇతర స్త్రీ యొక్క పాలు త్రాగినచో, ఆ స్త్రీ సంతానము మరియు వీరు, ఒకరికింకొకరు పాలసంబంధీక సోదర సోదరీమణులైరి. కాబట్టి వారు ఒకరితో ఇంకొకరు నికాహ్ చేసు కొనుట ధర్మ సమ్మతము కాదు. బాలురు, ఏ స్త్రీ పాలు త్రాగిరో, ఆ స్త్రీ యొక్క సోదరి పినతల్లి యగును. కావున ఆవిడతో కూడ వివాహము నిషిద్ధమై యున్నది. (తోహ్ ఫతుల్ ముస్లిమీన్, స.44)

3. అత్తవారి తరపు బంధుత్వము: పురుషునికి స్త్రీతో గానీ స్త్రీకి పురుషునితో గానీ వివాహ మూలముగా ఏర్పడిన బంధుత్వమును అత్తవారి బంధుత్వము అందురు. ఒక పురుషుడు తాను వివాహమాడిన స్త్రీ యొక్క తల్లి (అత్త) తో నికాహ్ చేయుట నిషిద్ధమై యున్నది. అట్లే స్త్రీ తాను వివాహమాడిన పురుషుని తండ్రి (మామ) తో వివాహ మాడుట కూడ నిషిద్ధమై యున్నది. తన భార్యకు పూర్వపు భర్తల మూలముగా కలిగిన బాలికలతో వివాహ మాడుట కూడ నిషిద్ధమై యున్నది. ఇదే విధముగా తన భర్త యొక్క పూర్వపు సంతానముతో వివాహ మాడుట కూడ నిషిద్ధమై యున్నది. పురుషుడు, తన తండ్రి యొక్క భార్యలతో వివాహ మాడుట నిషిద్ధమై యున్నది. ఒకవేళ యే పురుషుడైనా పర స్త్రీతో అక్రమ సంబంధము కలిగియున్నచో, ఆవిడ యొక్క తల్లి మరియు బాలికలతో ఆ పురుషుడు వివాహ మాడుట నిషిద్ధమై యున్నది. (తోహ్ ఫతుల్ ముస్లిమీన్/45)

4. భర్తగల భార్య మరియు ఇద్దత్ లోని స్త్రీ: భర్త మరణించినను లేక విడాకులు ఇచ్చినను, స్త్రీ నిర్ణీత గడువు వరకు ఇంటినుండి బయటకు వెళ్ళుటకు వీలులేదు. ఆ కాలమును ఇద్దత్ అందురు. వివరణ తరువాతి పేజీలలో రాగలదు. ఎవరైనా స్త్రీ ఇతరుల నికాహ్ లో యున్నను లేక ఇతరుల ఇద్దత్ లో యున్నను అటువంటి స్త్రీతో నికాహ్ చేసుకొనుట నిషిద్ధమై యున్నది. ఒక పురుషుడు నలుగురు స్త్రీల వరకు వివాహము చేసుకో వచ్చును. కానీ ఒక స్త్రీ, ఒకరికన్నా ఎక్కువ మందిని వివాహమాడ రాదు. అనగా ఒక పురుషుని నికాహ్ లో నలుగురు స్త్రీల వరకు యుండ వచ్చును. కానీ ఒక స్త్రీ ఇద్దరు పురుషుల నికాహ్ లో యుండుట తగదు. స్త్రీ ఒకసారి వివాహము చేసు కొనిన తరువాత, అతని నుండి పూర్తిగా విడిపోయే వరకు (అనగా ఇద్దత్ గడువు పూర్తి అయ్యేంత వరకు) ఇతరులను వివాహమాడుటకు వీలు లేదు. (తోహ్ ఫతుల్ ముస్లిమీన్, స.46)

5. ఏకకాలములో ఒక పురుషుని నికాహ్‌లో యుండ వీలు లేని స్త్రీలు:

ఎవరైనా స్త్రీ ఒక పురుషుని నికాహ్‌లో యుండినచో, ఈ స్త్రీ అతని నికాహ్‌లో యుండినంత కాలము, ఆ స్త్రీ యొక్క సోదరి, ఆవిడ యొక్క పినతల్లి, ఆవిడ యొక్క మేనకోడలు, మరయు ఆవిడ యొక్క మేనత్త, ఆ పురుషుని నికాహ్‌ చేసుకొనుట తగదు. అట్లు చేసు కొనినచో, అది ధర్మ సమ్మతము కాదు. (కొహ్‌ఫ్‌తుల్ ముస్లిమీన్, పే. 46)

సారాంశము

“తల్లి యొక్క తల్లి, అలాగే పై వరకు, అవ్వ (నాన్నమ్మ), వాళ్ళ అమ్మ అలాగే పై వరకు, కూతురు, కూతురు కూతురు క్రింది వరకు, అన్ని విధాలైన సోదరీమణులు, మేనత్తలు, పిన్నమ్మలు, సోదరుని కుమార్తెలు, మేనకోడళ్ళు, పాలు త్రాపిన తల్లులు, పాలు సంబంధముతో సోదరీమణులైన వారు, పిల్లనిచ్చిన అత్త, భార్య యొక్క కుమార్తెలతో వివాహము ఏ పురుషునికి కూడ ధర్మ సమ్మతము కాదు. సోదరీమణులలో ఇద్దరిని ఏక కాలములో నికాహ్‌లో యుంచుట నిదిధమ్మై (హరామ్) యున్నది. ఇదే విధముగా భార్య యొక్క పినతల్లి, ఆవిడ మేనత్త, ఆవిడ సోదరుని కుమార్తెలను ఏక కాలములో నికాహ్‌ లో యుంచుట నిదిధమ్మై (హరామ్) యున్నది. పైన పేర్కొనిన వారు తప్ప మిగిలిన స్త్రీలతో పురుషుడు నికాహ్‌ చేసుకొనుట ధర్మ సమ్మతమై యున్నది.

“తండ్రి, తండ్రి తండ్రి పై వరకు, తల్లి తండ్రి, వాళ్ళ తండ్రి పై వరకు, కొడుకు, స్వంత కొడుకైనా సరే భర్త యొక్క పూర్వపు సంతానమైనా సరే, మనుషుడు, వారి సంతానము, సోదరుడు, స్వంత సోదరుడైనా సరే లేక సవతి తల్లి సంతానమైనా సరే, సోదరుని కుమారుడు, సోదరి కుమారుడు, చిన్నాన్న, మేనమామ, భర్త తండ్రి, అల్లుడు, పాలు త్రాగుటచే సోదరులైనవారు, పాలుత్రాగుటచే తండ్రి అయిన వారితో ఏ స్త్రీ అయినను నికాహ్‌ చేసుకొనుట ధర్మసమ్మతము కాదు. (ఢీనియాత్, 2 డబ్బు, పే. 82)

2 డబ్బు, పే. 82)

ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రానుసారము భార్యల హక్కులు సమానముగా ఇవ్వగల సామర్థ్యము కలిగిన పురుషుడు నలుగురు స్త్రీలను ఏక సమయములో నికాహ్‌లో

కలిగియుండుటకు అనుమతి గలదు. ఏక సమయములో నలుగురు భార్యల కన్నా ఎక్కువగా కలిగి యుండుటకు ఎవ్వరికిని అనుమతి లేదు. ఏక సమయములో నలుగురి కన్నా ఎక్కువ మందిని భార్యలుగా కలిగియుండుట నిషిద్ధమై (హరామ్) యున్నది.

గమనిక: 01. ముస్లిమ్ స్త్రీ యొక్క నికాహ్ కాఫిర్ పురుషునితో చేయుట తగదు. ఖాదియానీ కాఫిర్ అయి యుండుటచే వారితో వివాహ సంబంధములు పెట్టుకోరాదు. **02.** షియా పవిత్రమైన ఖుర్ఆన్‌ను అంగీకరించరు. కాబట్టి వారితో ముస్లిమ్ స్త్రీ యొక్క నికాహ్ చేయుట తగదు. (తోహఫతుల్ ముస్లిమీన్, స.47)

5.8. పెండ్లిళ్ళలో సాంగ్యములు

(1) టపాకాయలు కాల్చు ఆచారమున్నది. ఇది హరామ్. ఇందులో డబ్బులు వృధా నాశనమగును. ఇటువంటి పనులు చేయువారిని పవిత్రమైన ఖుర్ఆన్‌లో పైతాన్ సోదరులుగా తెలుపబడి యున్నది.

(2) ఇదేవిధముగా పాటలు, వాద్యాలు మొదలగునవి కూడ నిస్సందేహముగా నిషేధింపబడి యున్నవి. ముఖ్యముగా సిగ్గుమాలిన పాటలతో కూడిన సాంగ్యములు, బూతు మాటలతో కూడిన పాటలు పాడుట, చెడు సాంగ్యములు, ఇటువంటివి స్త్రీల సమావేశాలలో ఆచరించుట, వీటిని విని నవ్వుట, ఆనందించుట, బాలికలకు వీటిని వినిపించుట, చెడు గుణములు నేర్పుట, సిగ్గు విడిచిన దుర్మార్గులచే సిగ్గుమాలిన పనులను చేయించుట, ఇవి యన్నియు విడువదగిన చెడు సాంగ్యములు. వీటిపై ఎల్లప్పుడు అల్లాహు తఆలా యొక్క శాపము కలుగుచుండును. వీటిని ఆచరించువారు, వీటిని అంగీకరించువారు, వీటిని ఆపుదల చేయని వారు, అందరూ పాపమును పొందుదురు. నరకాగ్నికి హక్కుదారు లగుదురు. అల్లాహు తఆలా ఇటువంటి కార్యముల నుండి మనందరను రక్షించుగాక! మనందరకు సద్బుద్ధిని ప్రసాదించుగాక! ఆమీన్. (40 వీడ్అతేఁ/38)

ఇటువంటి పాప కార్యములు ఏయే పెండ్లిళ్ళలో కలవో, అటువంటి పెండ్లిళ్ళకు వెళ్ళకుండుట తప్పనిసరై యున్నది. ఒకవేళ తెలియక వెళ్ళినను, ఇటువంటి పాప కార్యములు చేయుదురని తెలిసిన వెంటనే అచ్చటి నుండి తమ భార్య పిల్లలను తీసుకొని వచ్చి వేయ వలెను. భార్యాపిల్లలకు తిట్లు తినిపించకుము,

చెడు మాటలు వినిపించకుము. అట్లు చేయనిచో, మీరు కూడ ఆ పాప కార్యములలో భాగస్వాములగుదురు. అల్లాహు తఆలా యొక్క కోపమునకు పాత్రులగుదురు. అల్లాహ్ మనందరను కాపాడుగాక. ఇటువంటి కార్యక్రమాలకు హాజరు కావడము హరామ్ (నిషిద్ధమ్) అయి యున్నది. మరి మీరు అటువంటి కార్యక్రమాలకు ఎందుకు హాజరగు చున్నారు? అల్లాహు తఆలా యొక్క అవిధేయత కలుగు వాటి యందు ఎవరి మాటలు కూడ వినరాదు. (40 బిద్ఆతేఁ, స.39)

(3) వివాహాది శుభ కార్యములలో అసమ్మతము మరియు నిషిద్ధమైన (హరామ్) సాంగ్యములలో ఇంకొకటి, స్త్రీలు రాత్రంతయు పాటలు పాడు చుండురు. పెండ్లి ఈడు అమ్మాయిలు కూడ ఇందు పాల్గొనుట మరియు పరపురుషుల ముందు వెళ్ళుట మొదలగునవి జరుగు చుండును. ఇది ఎంతటి అవివేకమో, ఎంతటి పాపపు కార్యమో ఆలోచించండి. కొన్ని చోట్ల సాంగ్యము కొరకు ఇటు నుండి అటు, అటు నుండి ఇటు వాద్యాలు, పాటలతో పాటు వెళ్ళుట, పరపురుషులు కూడ యుండుట జరుగు చున్నది. ఇవి యన్నియు చేయరాని పాపపు కార్యములు. అనవసరపు ఖర్చుతో కూడు కొన్నవి. అనవసరపు ఖర్చు నిషిద్ధమై (హరామ్) యున్నది. (40 బిద్ఆతేఁ/40)

(4) స్త్రీలు గోరింటాకు వాడుట సాంప్రదాయమై (సున్నత్) యున్నది. కాని పురుషులకు హరామ్ అయి యున్నది. పెండ్లి కుమారునికి గోరింటాకు పెట్టుదురు. ఇది హరామ్ అయి యున్నది. ఇదే విధముగా కంగన్ (పెండ్లి కంకణము) కట్టుట, పట్టు వస్త్రములు తొడుగుట కూడ హరామ్ అయి యున్నది. ఇట్లే జరీ పని చేసిన వస్త్రములు, బూట్లు మొదలగునవి వాడుట కూడ తగదు. వాద్యాలు, నాట్యములు, టపాసులు కాల్చుట మొదలగునవి అన్నియు హరామ్ అయి యున్నవి. (40 బిద్ఆతేఁ, స.41)

(5) కొంత మంది ఇటువంటి పాపపు కార్యములు లేనిచో పెండ్లియే కాదన్నట్లు, వీటిలోనే నిమగ్నులై యుండురు. కొంతమంది ఈ పాపపు కార్యములు లేని పెండ్లిని జనాజాతో పోల్చుకొని మిక్కిలి బాధపడి పోవుదురు. వాళ్ళు, ఇది పాపపు పని మరియు ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రమునకు విరుద్ధమని ఆలోచించరు. రెండవది ఇందు ధనము అనవసరముగా ఖర్చు చేయబడును. అనవసరపు ఖర్చు హరామ్ అయి యున్నది. మూడవది, ఇది పాపమునకు మూలమై యున్నది.

అందరి పాపముతో సమానమైన పాపభారము ఈ కార్యనిర్వాహకులకు లభించును.

పెండ్లి మొదలగు శుభకార్యములలోని నిషిద్ధము మరియు అసమ్మతమైన సాంగ్యము లన్నింటిని విడిచి పెట్టుము. స్త్రీల సిగ్గుమాలిన, శృంగార భరిత పాటలను, మాటలను విడిచి పెట్టుము. మేళ తాళాలను, వాద్యాలను విడిచి పెట్టుము. బరాత్ను అలంకరించుట, టపాకాయలు కాల్చుట మొదలగు బహుదైవారాధకుల పనులను, సాంగ్యములను విడిచి పెట్టుము. మీరు మన ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ యొక్క సాంప్రదాయములను విడువక ఆచరించుము. ధనాశ మూలముగానో, తిండి కొరకో, లేక బంధుత్వము కొరకో విశ్వాసమును పోగొట్టు కొనుట మరియు ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రమునకు విరుద్ధముగా నడచు కొనుట తగిన పని కాదు. పవిత్రమైన ఖుర్ఆన్ నందలి ఈ సూక్తిని, ఇలాంటి ఇతర సూక్తులను పరిశీలించండి, మరియు వాటిని అమలు పరచండి.

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ

(అల్ బఖర, ఆ. 86) فَلَا يَخْفَى عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا يَصْرُفُونَ

“పరలోకపు జీవితమునకు బదులు ఈ లోకమును గ్రహించినవారు వీరే. వారి పరలోకపు బాధలు తగ్గించ బడవు. వారికి సహాయము కూడ చేయరు” అని అల్లాహు తఆలా తెలియ జేయు చున్నాడు. (40 బిద్ఆత్, స. 41)

5.9. వ లీ మ (పెండ్లి విందు)

మొదటి రాత్రి గడచిన తరువాత, తన బంధువులకు, మిత్రులకు, పేదలకు విందు భోజనము పెట్టుట సాంప్రదాయమై యున్నది. దీనినే వలీమ అందురు. ఎక్కువ మోతాదులో అన్నము వండించి, పెట్టవలెనను నియమ మేమియు లేదు. శక్తి కొలది తయారు చేసి, బంధుమిత్రులకు, పేదలకు పెట్టినను సాంప్రదాయము పూర్తి యగును. పేదలను, అవసరార్థులను, ధర్మనిష్ఠులను పిలవక ధనవంతులను, ప్రాపంచికులను ఆహ్వానించు వలీమ బహు చెడ్డది. ఇటువంటి వలీమాను విడిచి పెట్ట వలెను.

వలీమలో సున్నత్ అచరించు ఉద్దేశ్యమును కలిగి యుండ వలెను. ధర్మనిష్ఠులను, పేదలను మరియు అవసరముగల వారిని పిలువ వలెను. ధనవంతులలో కూడ కావలసిన వారిని పిలుచుకో వచ్చును. కాని పేదవారిని

విడిచి పెట్ట రాదు. పేరు ప్రతిష్ఠల కొరకు, ఇతరుల మెప్పు కొరకు చేయు వలిమ వలన పుణ్యము లభించక పోవుటయే కాక అల్లాహు తఆలా యొక్క అసంతృప్తి మరియు కోపమునము కారణము కావచ్చును. (రసూలుల్లాహ్ స కీ సున్నతే, స.42)

సున్నత్ను ఆచరించు ఉద్దేశ్యముతో వలిమ చేయు వారు ఆహ్వానించి నప్పుడు, వలిమ ఆహ్వానమును అంగీకరించుట సున్నత్ అయి యున్నది. కానీ ఆ వలిమాలో, పేరు ప్రతిష్ఠలు, గౌరవము పొందుట, ఇతరులకు ప్రదర్శించుట మొదలగునవి ఉద్దేశ్యము కారాదు. అనగా తన శక్తికి మించి ఖర్చు చేయరాదు, అప్పుచేసి చేయరాదు. లేని గొప్పలు కల్పించుకొని చేయరాదు. ఏది సులభ సాధ్యమో, దానిని బంధు మిత్రులకు పెట్టుటయే సున్నత్ అయి యున్నది. అట్లుగాక, అప్పుచేసి, లేని గొప్పలు కల్పించుకొని, పేరు ప్రతిష్ఠలకు, గర్వమును ప్రదర్శించుట కొరకు, గౌరవము కొరకు చేయు వలిమలో ముస్లిమ్లు ముఖ్యముగా ఉలమాలు (పండితులు) వెళ్ళుట తగదు. (40 బిద్ఆతే, స.41)

ఒకవేళ విందు సాదాసీదా యున్నను అక్కడ, రేడియో, గ్రామఫోను, బ్యాండు మేళాలు మొదలగునవి యున్నచో, అటువంటి విందుకు కూడ హాజరగుట తగదు. అచ్చటకు వెళ్ళిన తరువాత ఇటువంటి విషయములున్నవని తెలిసినచో, అక్కడ కూర్చొనరాదు. శక్తి యున్నచో వాటిని నిరోధించ వలెను. లేనిచో ఓర్పు వహించ వలెను. ఈ తగని కార్యములు భోజనశాలలో లేనిచో, భోజనము చేయ వచ్చును. కానీ ఉలమాలు (పండితులు), మరియు పీర్ల (ఆధ్యాత్మిక గురువుల) కొరకు ఈ తగని కార్యములు భోజనశాలలో యున్నను, వేరే ప్రదేశములో యున్నను, ఎక్కడ యున్నను, వాటిని నిషేధించుట మరియు ఆపుట తప్పనిసరై యున్నది. ఆ కార్యములు ఆచరించుట ఆపివేసిన మంచిది, లేనిచో అక్కడ కూర్చొనుట, భోజనము చేయుట తగదు. (40 బిద్ఆతే)

6. విడాకులు (తలాఖ్)

నికాహ్ జీవితాంతము కలసి మెలసి జీవించుటకు చేయబడును. ముస్లిమ్ స్త్రీ పురుషులు ఒకరితో నింకొకరు నికాహ్ చేసుకొనిన యెడల, జీవితాంతము

ఒకరు ఇంకొకరిని ప్రేమించి, ఆదరించి జీవితాంతము కలసి మెలసి జీవితమును గడుపుటకు ప్రయత్నించ వలెను. ఎప్పుడైనా ఒకరి మూలముగా ఇంకొరికి ఇబ్బంది కలిగినచో, తన ఆత్మను ఓదార్చి, ఎదుటి వ్యక్తిని క్షమించి వేయ వలెను. జీవితమును కొనసాగించుటకు ఇది ఒక ముఖ్యమైన మార్గము. వీలైనంత వరకు జీవితాంతము కలసి మెలసి జీవించ వలెను. నికాహ్ విడాకులు ఇచ్చుట కొరకు కాదు అన్న విషయము గుర్తుంచు కొన వలెను. (కొహ్ ఫతుల్ ముస్లిమీన్, స.57)

నికాహ్ యొక్క సంబంధమును అంతమొందించు దానిని 'విడాకులు' అందురు. ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రము తప్పనిసరిగా అవసరమైనప్పుడు, విడాకులిచ్చు హక్కు భర్తకు కల్పించి యున్నది. అనేక విషయాలలో మనస్ఫర్థల మూలముగా భార్యాభర్తలు కలసి యుండుట కష్టసాధ్యమగును. వారు విడి పోవుటయే శ్రేయస్కరమని భావించును. ఇటువంటి సందర్భాలలో, భార్యా భర్తలు విడిపోయి శాంతియుతమైన ప్రశాంత జీవితమును గడుపుట కొరకు ధర్మశాస్త్రము భర్తకు విడాకులిచ్చు హక్కును కల్పించి యున్నది. దీని మూలముగా భార్యా భర్తలు విడిపోయి ప్రశాంతమైన జీవితమును గడుపుటకు వీలు కలుగును. కానీ అనవసరముగా, చిన్నచిన్న విషయాలకు విడాకు లిచ్చుటను ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రము నిరోధించి యున్నది. “సమ్మతమైన విషయాలలో అన్నింటి కన్నా చెడు మరియు అసహ్యించుకో దగిన విషయము అల్లాహు తఆలా చెంత విడాకులు” అని హదీసు గ్రంథాలలో కలదు. (అబూదావుద్) “ఏ స్త్రీ ఐనను గత్యంతరము లేని స్థితిలో తప్ప విడాకులు కోరినచో, ఆ స్త్రీ పై స్వర్గము యొక్క సువాసన నిషిద్ధమై యున్నది” అని ఒక హదీసులో మన ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (అబూదావుద్)

సిద్ధాంతము: విడాకులిచ్చు స్వేచ్ఛ కేవలము పురుషునికి మాత్రమే కలదు. యుక్త వయస్సుకు చేరియుండి, బుద్ధిహీనుడు, పిచ్చివాడు కాని పురుషుడు, విడాకు లిచ్చినచో, స్త్రీ దానిని అంగీకరించినను, అంగీకరించక పోయినను, స్త్రీ ఎదుట యుండినను, ఉండక పోయినను, అన్ని పరిస్థితులందును, విడాకులై పోవును. ఇందు స్త్రీకి ఎటువంటి సంబంధము లేదు. స్త్రీ తన భర్తకు విడాకులు ఇచ్చు హక్కు లేదు. (దీనియాత్ 2 యం, స.83)

6.1. విడాకులిచ్చు విధములు

విడాకులు మూడు విధాలుగా ఇవ్వ వచ్చును. **01. తలాఖె అహ్సన్**, (ఉత్తమమైన (శ్రేష్ఠతరమైన) విడాకులు) **02. తలాఖె సున్నత్**, (సాంప్రదాయకమైన విడాకులు) **03. తలాఖె బిద్అత్**, (నూతనాచారమైన విడాకులు)

01. తలాఖె అహ్సన్ (ఉత్తమమైన (శ్రేష్ఠతరమైన) విడాకులు) : భర్త తన భార్యతో సంభోగము చేయని నెలలో, స్త్రీ ముట్టు నుండి శుభ్రముగా యున్న కాలములో, ఒకసారి విడాకులు పలుకబడి, ఆ స్థితి యందే ఇద్దరూ పూర్తి ఐనచో, అది ఉత్తమమైన (శ్రేష్ఠతరమైన) విడాకులు అనబడును. ఇద్దరూ అనగా విడాకుల తరువాత భర్త పోషణలో భర్త యింట యుండ వలసిన గడువు.

2. తలాఖె సున్నత్ (సాంప్రదాయకమైన విడాకులు): భర్త తన భార్యతో సంభోగము చేయని నెలలో, స్త్రీ ముట్టు నుండి శుభ్రముగా యున్న కాలములో, ఒకసారి విడాకులు పలుక వలెను. మరల ముట్టు నుండి శుభ్రమైన తరువాత రెండవ సారి విడాకులు పలుక వలెను. ఇదే విధముగా ముట్టు నుండి శుభ్రమైన తరువాత మూడవ సారి విడాకులు పలుక వలెను. ఈమధ్య కాలములో భార్యతో సంభోగము చేయరాదు. ఇట్లు విడాకులు ఇచ్చుట సాంప్రదాయకమైన పద్ధతి.

3. తలాఖె బిద్అత్ (నూతనాచారమైన విడాకులు): భర్త తన భార్యకు ముట్టు నుండి శుభ్రమైన తరువాత ఒకే నెలలో మూడు సార్లు విడాకు లిచ్చుట, లేక భార్య ముట్టు నుండి శుభ్రమైన తరువాత ఆవిడతో సంభోగము చేసిన నెలలోనే విడాకు లిచ్చుట, లేక ముట్టుతో అపరిశుభ్రమైయున్న స్థితిలో విడాకు లిచ్చుటను తలాఖె బిద్అత్ (నూతనాచారమైన విడాకులు) అందురు. (దీనియాత్ 2 యం. స. 84)

గమనిక: ఈరోజులలో అవివేకులు “మూడు విడాకులు పలికిననే భార్యా భర్తలు వేరగుదురు, ఒకసారి పలికిన భార్యాభర్తలు వేరు కావలసిన పనిలేదు,” అని భావించు చున్నారు. నిశ్చందేహముగా ఇది తప్పుడు అభిప్రాయమై యున్నది. ఇట్లు భావించుట సాంప్రదాయమునకు భిన్నమై యున్నది. (దీనియాత్ 2 యం. స. 84)

6.2. విడాకులలోని వివిధ రకాలు

విడాకులు మూడు విధములు: **01. తలాఖె రజయీ**, (విడిచిన భార్యను మరల స్వీకరించు అవకాశముగల విడాకులు) **02. తలాఖె బాయిన్**

03. తలాఖే ముగల్లజహ్.

01. తలాఖే రజయి: భార్యాభర్తలలో కలసిమెలసి జీవించు అవకాశము పూర్తిగా లేనప్పుడు, విడాకులు తప్ప వేరు మార్గము లేనిచో, తన భార్య ముట్టు నుండి శుభ్రముగా యున్న కాలములో స్వప్తమైన పలుకులతో ఒకసారి విడాకులు పలుకుటను తలాఖే రజయి అందురు. ఇద్దర్ (గడువు కాలము) పూర్తికాక ముందు, భర్త తన భార్యను స్వీకరించు హక్కు కలిగి యుంటాడు. ఒకటి లేక రెండు రజయి తలాఖులు ఇచ్చిన తరువాత భర్తకు ఇష్టమైచో, భార్యను మరల స్వీకరించ వచ్చును. ఇట్లు స్వీకరించుట కొరకు భార్య యొక్క అనుమతి కూడ అవసరము లేదు. (కొహ్ఫతుల్ ముస్లిమీన్, స. 59)

2. తలాఖే బాయిన్: ఒకవేళ ఎవరైనా తలాఖే రజయి ఇచ్చిన తరువాత ఇద్దర్ (గడువు కాలమునకు) పూర్వము భార్యను మరల స్వీకరించక పోయినచో, తలాఖే రజయి యే, తలాఖే బాయిన్ అగును. తలాఖే బాయిన్ లో భర్త తన భార్యను మరల స్వీకరించు హక్కు కోల్పోవును. అనగా తన భార్యను మరల స్వీకరించు హక్కు యుండదు. ఒకవేళ ఇద్దరు మరల భార్యాభర్తలుగా కలసి జీవించ దలచినచో, ఇద్దరి సమ్మతిన, మరల క్రొత్తగా నికాహ్ చేసుకో వలసియుండును. (కొహ్ఫతుల్ ముస్లిమీన్/60)

3. తలాఖే ముగల్లజ: ఒకవేళ ఎవరైనా ఇద్దర్ (గడువు) పూర్తికాక పూర్వమే వేర్వేరు సమయాలలో మూడు సార్లు విడాకులు ఇచ్చినను, లేక ముట్టు నుండి శుభ్రముగా యున్న ప్రతి నెలలో ఒక్కొక్కటి చొప్పున మూడు నెలలో మూడు తలాఖులు ఇచ్చినను, పురుషునికి ఆ స్త్రీని మరల స్వీకరించు హక్కు యుండదు. శాశ్వతముగా విడిపో వలెను. ఒకవేళ ఎవరైనా వ్యక్తి ఆ స్త్రీతోనే మరల కాపురము చేయు చుండినచో, అది హరామ్ (నిషిద్ధము) అగును. ప్రతి నిముషము కూడ వ్యభిచారము చేస్తూ గడపినట్లే. ఒకవేళ ఆ స్త్రీతోనే జీవితము గడుప దలచినచో, మొదట ఆ స్త్రీ, పరపురుషునితో నికాహ్ చేసుకో వలెను. ఆ పరపురుషుడు ఆవిడతో సాంగత్యము చేసిన తరువాత, అతడు విడాకులు ఇవ్వ వలెను, లేదా అతను మరణించ వలెను. తరువాత గడువు కాలము (ఇద్దర్) ముగిసిన తరువాత ఆవిడతో నికాహ్ చేసుకో వలెను. దీనిని “హాలాలా” అని అంటారు. (కొహ్ఫతుల్ ముస్లిమీన్, స. 60)

6.3. ఒకేసారి మూడు విడాకులు ఇచ్చట

ఒకవేళ ఎవరైనా మూడు విడాకులు ఒకేసారి ఇచ్చినచో, మూడు తలాఖులు పూర్తి అయినట్లే లెక్కింప బడును. కొంతమంది ఒకేసారి మూడు తలాఖులు ఇచ్చినను ఒకటిగానే లెక్కింప బడును, కావున మరల ఆస్తీను స్వీకరించు హక్కు పురుషుడు కలిగియుండునని భావింతురు. ఇది నిస్సందేహముగా తప్పుడు ఆలోచనయే. “ఒకే సమయములో మూడు సార్లు విడాకులు పలికినను, లేక ప్రతి పరిశుభ్రమైన స్థితి యందు విడివిడిగా ఒక్కొక్క సారి చొప్పున మూడు విడాకులు పలికినను, అన్ని పరిస్థితులలోను మూడు విడాకులు పూర్తి అగును” అని నలుగురు ఇమాములు (మతాధికారులు) ఏకగ్రీవముగా అంగీకరించి యున్నారు. ఆ స్త్రీని మరల స్వీకరించు హక్కును పురుషుడు కోల్పోవు చున్నాడు. తరువాత హాలాలా చేయనంత వరకు ఆ ఇద్దరి నికాహ్ కూడ కాదు. (తోహఫతుల్ ముస్లిమీన్, స. 61)

గమనిక: ఒకటి లేక రెండు రజయి తలాఖ్లు ఇచ్చి ఇద్దత్ (గడువు) పూర్తికాక ముందే భార్యగా స్వీకరించినచో, అది ధర్మ సమ్మతమే అగును. కానీ విడాకులు మాత్రము అలాగే యుండును. అనగా ఎవరైనా ఒక రజయి తలాఖ్ ఇచ్చియుండిన, మరల తరువాతి కాలములో రెండు తలాఖులు ఇచ్చినచో, మొదటి తలాఖ్ తో కలిపి, మూడు తలాఖ్లు అగును. అట్లే మొదట రెండు తలాఖ్లు ఇచ్చి యుండిన, తరువాతి కాలములో ఒక తలాఖ్ ఇచ్చినచో, మొదటి రెండు తలాఖ్లతో కలిపి మూడు తలాఖ్లు అగును. అనగా అవి మూడు తలాఖ్లు అగుటచే, తలాఖె ముగిలజ అగును. తలాఖె ముగిలజ కొరకు ఉన్న ఆదేశాలే వర్తించును. దీనిని బాగుగా ఎరుంగుము. (తోహఫతుల్ ముస్లిమీన్, స. 61)

6.4. విడిపోవుట (ఖులత్)

భార్యాభర్తలలో కలసి జీవించు అవకాశము లేని స్థితిలో, భర్త విడాకులు ఇవ్వని యెడల, స్త్రీ కొంత ధనమిచ్చి లేక తన మహర్ సొమ్మును విడిచిపెట్టి, వీటికి బదులుగా నా ప్రాణమును, నన్ను విడిచి పెట్టుమని భర్తను కోరు హక్కు భార్యకు కలదు. దానికి బదులుగా భర్త “నేను విడిచి పెట్టితిని” అని పలికినచో, ఆ స్త్రీ కొరకు ఒక తలాఖె బాయిన్ అగును. తలాఖె బాయిన్లో పురుషుడు మరల

స్వీకరించు హక్కును కలిగి యుండడు. ఈ విధముగా ప్రాణమును విడిపించు కొనుటను, భర్త నుండి స్వేచ్ఛ పొందుటను ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రములో “ఖులత్” అందురు. (దీనియాత్ 2 యం, స. 85)

6.5. ఇద్దత్ (గడువు)

భర్త మరణించిన తరువాత గానీ లేక భర్త విడాకులు ఇచ్చిన తరువాత గానీ ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్రానుసారము స్త్రీ అత్యవసరమైతే తప్ప, ఇంటి నుండి బయటకు వెడలుట, అలంకరించు కొనుట, నికాహ్ చేసు కొనుట నిషిద్ధమై యున్న కాలమును ఇద్దత్ అందురు. (దీనియాత్ 2 యం ఇ స. 75)

6.5.1. ఇద్దత్ లోని రకాలు మరియు వాటి కాల పరిమితి

1. భర్త మరణించినప్పటి ఇద్దత్: ఈ ఇద్దత్, భర్త మరణించి నపుడు తప్పనిసరి అగును. గర్భవతి అయిన స్త్రీ కొరకు శిశువు జన్మించే వరకు ఇద్దత్ గడువు యుండును. గర్భవతి కాని స్త్రీ కొరకు నాలుగు నెలల పది రోజులు అయి యున్నది. అవివేకులు భర్త మరణించినప్పుడు, ఇద్దత్ 40 రోజులని భావించురు. ఇట్లు భావించుట, ఖుర్ఆన్ ఆజ్ఞకు విరుద్ధమై యున్నది. (దీనియాత్ 2 యం. స. 85)

2. విడాకుల ఇద్దత్: విడాకుల ఇద్దత్, విడాకు లిచ్చిన తరువాత వాజిబ్ (తప్పనిసరి) అగును. గర్భవతి ఐన స్త్రీ కొరకు శిశువు జన్మించే వరకు ఇద్దత్ గడువు యుండును. గర్భవతి కాని స్త్రీ కొరకు పూర్తిగా మూడు ముట్ల కాలము అయి యున్నది. తక్కువ వయస్సు కారణముగా గానీ లేక వయస్సు అధికముగా యుండుట వలన గానీ ముట్లు రాకుండినచో, అటువంటి వారి కొరకు పూర్తిగా మూడు నెలలు అయి యున్నది. (దీనియాత్ 2 యం. స. 86)

6.5.2. ఇద్దత్ గడువు వలసిన ప్రదేశము

భర్త విడాకులు ఇచ్చుటకు పూర్వము, లేక భర్త మరణించుటకు పూర్వము ఉండిన ఇంటి యందే ఇద్దత్ కాలము కూడ గడువు వలసిన ఆవశ్యకత యున్నది. ఒకవేళ అక్కడ యుండుటచే ప్రాణ భయము గానీ, లేక ధన నష్టము గానీ, లేక మాన మర్యాదలకు భంగము గానీ లేక ఇతర కఠినమైన ఇబ్బందులు ఏవైనా యున్నచో వేరే ఇంటి యందు కూడ ఇద్దత్ కాలము గడువు వచ్చును. (దీనియాత్ 2 యం.

6.5.3. ఇద్దత్ కాలములో చేయ తగని పనులు

1. నికాహ్ చేసుకొనుట. 2. స్పష్టమైన మాటలలో నికాహ్ సందేశమును పంపుట. 3. అనవసరముగా ఇంటి నుండి బయటకు వెడలుట. 4. అలంకరణ సామగ్రిని వాడుట. ఉదాహరణకు ఆభరణములు ధరించుట, గోరింటాకు పూసుకొనుట, మంచి వస్త్రములు ధరించుట, సుర్మా పెట్టు కొనుట, వెంట్రుకలు దువ్వట, సుగంధ ద్రవ్యములు పూసు కొనుట మొదలగు అలంకరణాదులను విడిచి పెట్ట వలెను. వీటిని విడుచుటను ఇస్లామ్ ధర్మశాస్త్ర పరిభాషలో “సోగ్” అందురు. (దీనియాత్ 2యం.స.86)

సిద్ధాంతములు

01. భర్త మరణించినప్పటి ఇద్దత్ యందు, ఆహార పానీయములకు తగినంత ధనము లేనియెడల, జీవన భృతి సంపాదించుట కొరకు ఇంటి నుండి బయటకు వెడలుటకు అనుమతి కలదు. కానీ రాత్రిపూట మాత్రము తన ఇంటి యందే గడుప వలెను. ఇతర ప్రదేశములలో గడుపుట తగదు.

02. తలనొప్పి కారణముగా సువాసన లేని నూనెను వాడుట ధర్మసమ్మతమే. ఇదే విధముగా, సుర్మాను మందు వలె ఉపయోగించుకో వచ్చును. మిక్కిలి అవసరమైనచో, అనగా తలలో పేనులు అధికమైనను, వెంట్రుకలు చెల్లాచెదై పోయినను, పెద్ద పళ్ళుగల దువ్వెనను వాడ వచ్చును. కానీ ఇచ్చట సింగారిండు కొను ఉద్దేశ్యముండ రాదు.

03. భర్త మరల స్వీకరించగల తలాఖె రజయి స్థితిలో యున్న స్త్రీ సింగారిండు కొనుటకు అనుమతి కలదు. (దీనియాత్ 2 యం/86)

6.5.4. సంతాప దినములు

భర్త మరణించిన తప్ప ఇతరులెవ్వరు మరణించినను, సంతాప సూచకముగా దుఃఖించుట, అలంకరణాదులు విడిచి పెట్టుట తగదు. భర్త అభ్యంతరము చేయనిచో, మిక్కిలి దగ్గరి బంధువులు మరణించి నప్పుడు, మూడు రోజుల వరకు అలంకరణాదులు విడిచి పెట్ట వచ్చును. ఇంతకన్నా ఎక్కువ రోజులు విడిచి పెట్టుట పూర్తిగా నిషిద్ధమై యున్నది. భర్త అభ్యంతరము చేసినచో, ఆ మూడు రోజులు కూడ అలంకరణాదులు విడిచి పెట్ట రాదు. (బిహీస్తీ జేవర్)

6.5.5. సంతానము యొక్క పోషణ

భార్యా భర్తలు విడిపోయి నపుడు, తలాఖ్ లభించి నపుడు, ఒడిలో పిల్లలున్నచో, వారిని పెంచే హక్కు తల్లికి యుంటుంది. తండ్రి ఆ హక్కును హరించ లేడు. కానీ పిల్లల పోషణ ఖర్చు పూర్తిగా తండ్రి యే భరించ వలసి యుంటుంది. తల్లి పిల్లలను పెంచక, తానే స్వయముగా తండ్రికి అప్పజెప్పినచో, తండ్రి పోషణ భారమును తప్పక వహించ వలసి యుంటుంది. బలవంతముగా స్త్రీపై రుద్దలేడు. (కొహ్ ఫతుల్ ముస్లిమీన్)

7. ఆరోగ్యము

ఆరోగ్యము అల్లాహ్ ప్రసాదించిన గొప్ప సౌభాగ్యము. కావున ప్రతి ఒక్కరు ఈ సౌభాగ్యమును ప్రసాదించిన అల్లాహ్ కు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకో వలసి యున్నది. “ఆరోగ్యము మరియు శాంతి సౌఖ్యముల కొరకు అల్లాహు తఆలాను ప్రార్థించండి. ఇహపర లోకాలలో శాంతి సౌఖ్యముల కొరకు అల్లాహు తఆలాను ప్రార్థించండి” అని మన ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (తిర్మిజీ)

(1) అల్లాహుమ్మ ఇన్నీ అస్అలుకల్ ఆఫియత ఫిద్దున్యా వల్ఆఖిరహ్. (ఓ అల్లాహ్ ! నేను నీ నుండి ఇహపర లోకాలలో ప్రశాంతతను, శాంతి సౌఖ్యములను కోరుచున్నాను)

(2) అల్లాహుమ్మ ఇన్నీ అస్అలుకల్ అఫ్ వల్ఆఫియత ఫీ దీనీ వ దున్యాయ వ అహ్లీ, వ మాలీ. (ఓ అల్లాహ్ ! నేను నీ నుండి ఇహపర లోకాల లోను, నా కుటుంబము లోను, నా సంపద లోను మన్నింపు, శాంతి సౌఖ్యములను కోరుచున్నాను)

8. అనారోగ్యము (వ్యాధి)

కొందరు అనారోగ్యమును ఒక శిక్ష అనియు, శాపమనియు భావించు చున్నారు. అనారోగ్యము మన పాప ఫలమని భావించు చున్నారు. ఇవి అన్నియు సరికాదు, తప్పుడు ఆలోచనలు. అనారోగ్యము పాప ఫలము కాదు, పాప

పరిహారము. అగ్ని ఇనుము యొక్క తుప్పును శుభ్రపరచునట్లు, అనారోగ్యము మన పాపములను శుభ్రము చేయును. (ఇబ్నెమాజ) “స్వర్గమును పొందుటకు అనారోగ్యము ఒక మార్గమని, ఇది ఒక సాకు అని” మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. “వెండి మరియు బంగారు యొక్క మాలిన్యమును అగ్ని శుభ్రపరచు విధముగా, అనారోగ్యము ముస్లిమ్ను పాపముల నుండి శుభ్ర పరచును”. (సుసనె అబూదావుద్) వ్యాధి, మానవుని యందు అణకువ, నమ్రత, వినయ విధేయతలను, అల్లాహ్ యొక్క భయమును, పరలోక చింతను కలుగ జేయును. ముస్లిమ్లలో పురుషులు గానీ స్త్రీలు గానీ వ్యాధిగ్రస్తులైన పిమ్మట, అల్లాహు తఆలా వారి వ్యాధిని, వారి పూర్వపు పాపములను మన్నించు సాధనముగా చేయబడని వారు లేరు. వ్యాధిగ్రస్తుని చెడుగులు మాత్రమే కాదు, వారి పాపములు కూడ దూర మగును. (తిబ్బె నబి)

హుజూర్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు వ్యాధిని పాప పరిహారము గాను, పుణ్యములు పొందుటకు సాధనము గాను అభివర్ణించి యున్నారు. కాబట్టి పుణ్య పురుషులు ఆరోగ్యము కొరకు “ఓ అల్లాహ్! దయాదాక్షిణ్యములు కలవాడా ! అనారోగ్యమనే ఈ సౌభాగ్యమును ఆరోగ్యమనే సౌభాగ్యముగా మార్చి వేయుము” అని దుఆ చేయు చుండిరి. అల్లాహు తఆలా యొక్క దాసుడు వ్యాధిగ్రస్తుడైనను, లేక ప్రయాణములో యున్నను, అతని కర్మల పుస్తకము నందు అతను ఆరోగ్యముతో యున్నప్పుడు, లేక స్వస్థలములో యున్నప్పుడు చేయు చుండిన సమస్త పుణ్యకార్యముల ఫలము లిఖింపబడు చుండును.” (బుఖారీ షరీఫ్).

8.1 వ్యాధిగ్రస్తులైనప్పుడు తమ స్వస్థత కొరకు దుఆ చేయుట

1. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

(నీవు తప్ప మరెవ్వరూ పూజింప తగినవారు లేరు, నీవు పరిశుద్ధుడవు, నిస్సందేహముగా నేను దౌర్జన్యపరులలో చేరిన వాడను.)

విశిష్టత: ఒకవేళ ఎవరైనా ముస్లిమ్ వ్యాధిగ్రస్తుడైనప్పుడు ఈ సూక్తిని 40 పర్యాయములు చదివిన తరువాత, ఆ వ్యాధితో మరణించినచో, 40 మంది షహీద్ల (అల్లాహ్ మార్గములో ప్రాణములర్పించినవారి) పుణ్యఫలమును

పొందును. ఒకవేళ ఆ వ్యాధి నుండి స్వస్థత కలిగినచో, అతని పాపము లన్నియు క్షమింపబడును. (బుఖారీ, ముస్లిం)

2. లాఇలాహ ఇల్లాల్లాహు వల్లాహు అక్బర్, లాఇలాహ ఇల్లాల్లాహు వహ్దహూ లాఇలాహ ఇల్లాల్లాహు లాషరీక లహూ, లాఇలాహ ఇల్లాల్లాహు లహుల్ముల్కు వలహుల్ హమ్దు, లాఇలాహ ఇల్లాల్లాహు వలాహౌల వలాఖువ్వత ఇల్లాబిల్లాహ్

(బుఖారీ, తిర్మిజీ)

విశిష్టత: ఎవరైనా వ్యాధిగ్రస్తుడు పై కలిమాలు చదువుచూ యుండి మరణించినచో, నరకాగ్ని అతనిని దహించదు. (తిర్మిజీ)

ఈ రెండు దుఆలను చదువుతూ యుండినచో, అల్లాహు తఆలా స్వస్థతను చేకూర్చును.

మీలో ఎవ్వరు కూడ కష్టము, బాధల మూలముగా మరణము కొరకు దుఆ చేయరాదు. కానీ “ఓ అల్లాహ్ ! నా కొరకు జీవించి యుండుట శ్రేయస్కరమై నంత కాలము నన్ను ప్రాణముతో యుంచుము. మరియు నా కొరకు మరణించుట శ్రేయస్కరమై నప్పుడు నాకు మరణము నిమ్ము” అని ప్రార్థించ వలెనని రసూలుల్లాహ్ సల్లాల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (సున్నె అబూదావూద్) ఇస్లాం ఆత్మహత్యను నిషేధించి యున్నది. కావున ఆత్మహత్య చేసుకొనుట తగదు. ఇది ఘోర పాపము.

9. వైద్యము మరియు స్వస్థత

వ్యాధి అల్లాహ్ ద్వారానే కలుగును. దానికి మందు కూడ ఆయనే సమకూర్చును. స్వస్థత (ఆరోగ్యము) కూడ అల్లాహ్ చేతిలోనే యున్నది. వైద్యులు, మరియు మందులు కేవలము స్వస్థత (ఆరోగ్యమున) కు సాధనములు మాత్రమే. వైద్యము కూడ అల్లాహ్ యొక్క ఏర్పాటు, ఉపాయమై యున్నది.

అనారోగ్యము అల్లాహ్ ద్వారా లభించును. కావున దానిని నిందించుట, విమర్శించుట తగదు. అనారోగ్యము మనలను పరీక్షించుటకో లేక మన ఘనతలను (స్థానములను) అభివృద్ధి చేయుటకో కలుగు చున్నది. (తిబ్బె నబవీ) “ప్రతి వ్యాధి కొరకు మందు కలదు. వ్యాధి ప్రకారము తగిన మందు వాడినచో, అల్లాహు

తతలా యొక్క అజ్ఞానుసారము స్వస్థత చేకూరునని” మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. “అల్లాహ్ దాసులారా ! మీరు వ్యాధి కొరకు వైద్యము చేయించుడు. అల్లాహు తతలా వృద్ధాప్యమునకు తప్ప మిగిలిన సమస్త వ్యాధులకు వైద్యమును, స్వస్థతను సమకూర్చి యున్నాడు. ప్రతి వ్యాధికి ప్రత్యేకమైన వైద్యము అవసరమై యున్నది. ఏదైనా మందుతో స్వస్థత (ఆరోగ్యము) చేకూరనిచో, తగిన మందు వాడబడలేదని గ్రహించ వలెనని” మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. అల్లాహు తతలాతో ఆ మందు ద్వారా స్వస్థత చేకూర్చుమని దుఆ చేయ వలెను మరియు స్వస్థత కలుగునను నమ్మకము కలిగి యుండ వలెను.

వైద్యము చేయించుట, తవక్కుల్ (అల్లాహ్ నే నమ్ము కొనుట) కు విరుద్ధము కాదు. అంతేకాక, ఇది మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారి సాంప్రదాయము ప్రకారమున్నది. స్వస్థత (ఆరోగ్యము) చేకూర్చుట అనునది మందులో లేదు. అల్లాహు తతలా మందులో కల్పించిన ప్రత్యేకతలో యున్నది. మందు, స్వస్థత (ఆరోగ్యము) కొరకు సాధనము, మరియు కారణము మాత్రమే అయి యున్నది, అది కూడ అల్లాహ్ ఇష్ట పడిననే. అల్లాహ్ కు ఇష్టము లేనిచో, ఏ మందు కూడ పని చేయదు. అంతేకాక వైద్యునికి సరియైన మందే తోచదు. (తిబ్బి నబి) “నిస్సందేహముగా అల్లాహు తతలా, దుఆ మరియు మందు - రెండును సమకూర్చి యున్నాడు. ప్రతి వ్యాధికి కూడ మందును సమకూర్చి యున్నాడు. మీరు వైద్యము చేయించుడు, కానీ హరామ్ (నిషిద్ధమైన) వస్తువులతో వైద్యము చేయించకుడు” అని మనప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (మిష్కాత్). హరామ్ వస్తువు అనగా, వాడుటను నిషేధించిన వస్తువు. ఇటువంటి వస్తువులను మందుగా వాడుట కూడ నిషేధింపబడి యున్నది. (తిబ్బి నబి)

ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు అశుద్ధమైన మందును వాడుటను నిషేధించి యున్నారు. (తిబ్బి నబి) “సారాయి మందు కాదు కదా, ఇది యొక రోగమై యున్నది. సారాయితో వైద్యము చేసుకొన్నచో, అల్లాహు తతలా అతనికి స్వస్థత (ఆరోగ్యము) కల్పించదు. సారాయి మత్తును కలిగించును, మత్తు కలిగించు ప్రతి వస్తువు హరామ్ (నిషిద్ధము) అయి యున్నది” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్

ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. “ఏ వస్తువు ఎక్కువ మోతాదులో సేవించిన మత్తు కలుగునో, ఆ వస్తువు కొద్దిగా సేవించుట కూడ హరామ్ (నిషిద్ధము)” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (తిబ్బే నబి)

దుఆ చదివి వూడుట (దమ్ కర్నా), దుఆ, వైద్యము, పత్తము పాటించుట మరియు జాగరూకత వహించుట మొదలగున వన్నియు అల్లాహ్ యొక్క ఆజ్ఞానుసారమే యున్నవి. అవసరమైన ప్రతి జాగరూకతను మరియు ఉచితమైన పత్తమును తప్పక అమలు చేయుము. ఇట్లు చేయుటను తవక్కుల్ కు (అల్లాహ్ పై సంపూర్ణ విశ్వాసము కలిగి యుండుటకు) విరుద్ధముగా భావించరాదు. ఎందువలననగా, ఇవి, పత్తము, మరియు జాగరూకత వహించుట అల్లాహు తఆలా యొక్క ఆజ్ఞానుసారమై యున్నవి. మరియు మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారి సాంప్రదాయానుసారమై యున్నది. ఇది తవక్కుల్ కు విరుద్ధము కాదు. (తిబ్బే నబి)

9.1. మందుతో పాటు దుఆ

మందు స్వస్థత కొరకు ఒక సాధనము మాత్రమే గానీ స్వస్థతను (ఆరోగ్యమును) చేకూర్చునది కాదు. స్వస్థత అల్లాహు తఆలా చేతిలో యున్నది. కాబట్టి స్వస్థత (ఆరోగ్యము) కొరకు అల్లాహు తఆలానే ప్రార్థించాలి. మందును ఒక సాధనముగా మాత్రమే భావించాలి. హజ్రత్ రసూలుల్లాహ్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు మందు మరియు దుఆ, రెండింటికి సమప్రధాన్యమిచ్చు చుండిరి. కారణమేమనగా, ఒకటి స్వస్థత (ఆరోగ్యము) కొరకు శారీరక సాధనమైతే, ఇంకొకటి, ఆత్మ సాధనమై యున్నది. (తిబ్బే నబి, స. 72) వీటి మూలముగా కూడ స్వస్థత చేకూరక పోయిన వారు, తమ పాప క్షమాపణ కొరకు ప్రార్థించాలి. తౌబ చేసుకోవాలి. ఒకవేళ ఇప్పటికీ అల్లాహు తఆలా వీరికి శారీరక స్వస్థతను కలిగించక పోయినను, ఈ కారణముగానైనా అల్లాహు తఆలాను ప్రార్థించే సౌభాగ్యము, గొప్పతనము లభించినవి. మరియు దుఆ చేయు పరంపర ప్రారంభమైనది. ఇది తక్కువ భాగ్యము కాదు కదా? నిజమేమనగా, ఏ దాసుని సంబంధము తన నిజ యజమాని యైన అల్లాహ్ తో కలుగునో, అతనికి ఇతరుల ఆశ్రయము అవసరము లేదు.

దుఆ కార్యసాఫల్యము కలిగించు ముఖ్య సాధనమై యున్నది. (తిబ్బే నబి, స.132)

10. వ్యాధులు మరియు వాటి ఆత్మ సంబంధ వైద్యము

10. 1. అల్లాహ్

ఎవరైనా శుక్రవారమున పరిశుభ్రత నొంది, జుముఅ నమాజ్ కు పూర్వము ఒంటరిగా కూర్చొని, 200 సార్లు “అల్లాహ్” పఠించినచో, అతని ఇబ్బందులు, కష్టములు దూర మగును. ఏ వ్యాధిగ్రస్తుని గూర్చి వైద్యులు ఆశ వదులు కొనిరో, వారి పై దమ్ చేసినచో, మృత్యువు సమయము ఆసన్నము కాని యెడల, అతనికి స్వస్థత (ఆరోగ్యము) కలుగును. (అత్ మాలె ఖుర్ఆన్/38)

10. 2. పవిత్ర ఖుర్ఆన్

పవిత్రమైన ఖుర్ఆన్ షిఫా (ఆరోగ్యము) అయి యున్నది. ఇందు ఆత్మకు సంబంధమైన వ్యాధులకును, శారీరక సంబంధమైన వ్యాధులకును స్వస్థత కలదు. వైద్యుల పై ఆధార పడక, పవిత్రమైన ఖుర్ఆన్ బోధించిన సక్రమమైన మార్గములను అనుసరించి, సమస్త వ్యాధుల నుండి రక్షణ పొందిన వ్యక్తి మిక్కిలి అదృష్టవంతుడై యున్నాడు.

10. 3. ఫాతిహా సూరహ్ - ప్రతి వ్యాధికి మందు

1. బిస్మిల్లా హిర్రహ్మ నిర్రహీమ్ యొక్క ‘మీమ్’ ను ‘అల్ హమ్ద్’ తో కలిపి 41 పర్యాయములు చదివి వ్యాధిగ్రస్తునిపై దమ్ చేసిన (ఊదిన) ఇన్నా అల్లాహ్, ప్రతి బాధ మరియు వ్యాధి నుండి స్వస్థత చేకూరును.

2. శరీరములో ఎక్కడైనా బాధ యున్నచో, బాధ యున్నచోట చేయి పెట్టి ఫాతిహా సూరహ్ ను 7 పర్యాయములు చదివి, ఆరోగ్యము కొరకు దుఆ చేసినచో, ఇన్నా అల్లాహ్, స్వస్థత చేకూరును. (ఫత్ హుల్ మజీద్) (తిబ్బే నబి, స.141)

10.4. ఆయతుల్ కుల్నీ

ఆయతుల్ కుర్సీని ప్రతి ఫర్జ్ నమాజ్ తరువాత, ప్రతి రోజు ఉదయము, సాయంత్రము మరియు ఇంటి లోనికి ప్రవేశించు నపుడు, రాత్రి పూట నిద్రించే సమయమున చదివినచో, పేదరికము నుండి ధనవంతుడగును, అనుకున్న దాని

కన్నను అధికముగా జీవన భృతి, ఆహారము లభించును, పస్తు ఉండ వలసిన అవసర ముండదు, దొంగ తనము నుండి సురక్షితముగా నుండును, చదివిన ప్రదేశములో దొంగ ప్రవేశించదు. (అత్-మాలె ఖుర్ఆన్, ఆయతుల్ కుర్బీను వ్రాసి వ్యాపార సామగ్రి యందుంచినచో, షైతాన్ యొక్క దుష్టప్రేరణల నుండియు, మోసము నుండియు, బాధల నుండియు సురక్షితముగా నుండును. మరియు పేదవాడు ధనవంతుడగును. (అత్-మాలె ఖుర్ఆన్, స.21)

10. 5. నమాజ్

ఆత్మ సంబంధమైన సమస్త వ్యాధులకు నమాజ్, షిఫా (ఆరోగ్యమును) కలిగించును. అల్లాహు తఆలా ఐదు వేళల నమాజ్ను ఫర్జ్ చేసి మనకు అమితమైన మేలును చేసి యున్నాడు. నమాజ్ ఒక వైపు మన ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యమును కల్పించు చున్నది మరియు చెడుల నుండి రక్షించి మంచి కార్యములను ప్రేరేపించు చున్నది, శారీరక ఆరోగ్యమును కల్పించుట యందు మిక్కిలి సహాయకారియై యున్నది. (తిబ్బెనబీ, స. 133)

10. 6. అల్లాహ్ యొక్క ఘనతను పొందుటకు

అల్-ఖహ్ఫ్ (లోబరచు కొనినవాడు) - దీనిని ఎక్కువగా జిక్ర చేసినచో, పాపంచిక వ్యామోహము మనసు నుండి దూర మగును. అల్లాహ్ పై వ్యామోహము అధిక మగును. శత్రువులపై ఆధిక్యము కలుగును. (అత్-మాలె ఖుర్ఆన్, స.105)

10. 7. విశ్వాసపు స్థితి యందు మరణించుట కొరకు

(అలె ఇమాన్, అ8) **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَمُوتُوا وَأَنْتُمْ كَاذِبُونَ**
مِنْ دُنَىٰكَ خَمَرٍ أَوْ كَثَرٍ أَوْ فَتْرٍ أَوْ أَنْتُمْ كَاذِبُونَ

అర్థము: ఓ పోషకుడా (ఓ అల్లాహ్)! నీవు మాకు సన్మార్గమును చూపిన తరువాత మా మనసులను మార్చకుము, మరియు నీవు మాపై కారుణ్యమును కురిపించుము, వాస్తవముగా నీవు అధికముగా ఇచ్చువాడవు.

01. ప్రతి నమాజ్ తరువాత ఈ సూక్తిని చదివిన వ్యక్తి, ఇన్నా అల్లాహ్, విశ్వాసపు స్థితి యందు మరణించును. (తిబ్బెనబీ)

02. “మగ్రిబ్ నమాజ్ తరువాత చదువబడే రెండు రకాత్ల సున్నత్ నమాజ్లో మొదటి రకాత్లో సూరయే ఫాతిహా తరువాత సూరయే ఫలఖ్ మరియు రెండవ రకాత్లో సూరయే ఫాతిహా తరువాత సూరయే నాస్, ప్రతి రోజు చదివిన

వ్యక్తి యొక్క విశ్వాసము సురక్షితముగా యుండును, మరియు అతను విశ్వాసపు స్థితి యందు మరణించును” అని కొంత మంది గొప్ప గొప్ప జెలియాలు తెలిపి యున్నారు. (తిబ్బెనబీ)

03. విశ్వాసపు సౌభాగ్యము లభించినందుకు అల్లాహు తఆలాకు ఎల్లప్పుడు కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ యుండిన అతని యొక్క విశ్వాసము సురక్షితముగా యుండును, మరియు అతను విశ్వాసపు స్థితి యందు మరణించును” అని హజ్రత్ ఇమామ్ అబూ హనీఫ రహ్మాతుల్లాహి అలైహి గారు తెలిపి యున్నారు. (తిబ్బెనబీ)

10. 8. ఒళ్ళు నొప్పుల ఉపశమనము కొరకు వైద్యము

శరీరములో నొప్పి యున్న చోట చేయి యుంచి, మూడు పర్యాయములు “బిస్మిల్లాహ్” పలుక వలెను, మరల ఏడు పర్యాయములు “అఁజ్జు బిల్లాహి వ ఖుద్రతిహీ మిన్ షర్రి మాఅజిదు వ ఉహాజిర్” (ముస్లిం షరీఫ్) (నేను అనుభవించు చున్న బాధ నుండి, మరియు దేనిని గురించి నేను భయపడు చున్నానో, దాని నుండి అల్లాహ్ మరియు అతని శక్తి సామర్థ్యముల శరణు వేడు చున్నాను.) అని పలుక వలెనని” మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (తిబ్బెనబీ, ప.136)

10. 9. అన్ని విధాల బాధలు & వ్యాధులు నయమగుట కొరకు

01. “తవక్కుల్తు అలల్ హయ్యిల్లజ్జీ లాయమూతు, అల్హమ్దు లిల్లాహిల్లజ్జీ లమ్యత్తఖిజ్జ్ వలదఁ వ్వలమ్ యకుల్లహూ షరీకున్ ఫిల్ములీకి వలమ్ యకుల్లహూ వలియుఁ మ్మినజ్జుల్లి వకబ్బిర్హు తక్బీరా”. (సర్వదా జీవించి యుండు వాడును, మరణము లేని వాడును, సమస్త శుభములతో కూడిన వాడును, సంతానము లేనివాడును, తన సామ్రాజ్యములో భాగస్వాములు లేని వాడును, అశక్తతచే ఇతరుల సహాయము కోరని వాడును, ఐన అల్లాహు తఆలాను నేను విశ్వసించు చున్నాను, మరియు అతని గొప్పతనమును కొనియాడు చున్నాను) (తిబ్బెనబీ, 136)

02. అల్లాహుమ్మ రబ్బున్నాసి ముజ్హిబిల్ బాత్సి ఇష్ఫీ అన్తష్షాఫీ లాషాఫియ ఇల్లాఅన్త, షిఫాఉన్ లాయుగాదిరు సఖమా (బుఖారీ, తిబ్బె నబీ/137)
(ఓ అల్లాహ్! సమస్త ప్రజల పోషకుడా ! నా బాధను పోగొట్టుము, నాకు

ఆరోగ్యమును ప్రసాదించుము, నీవే ఆరోగ్యమును ప్రసాదించు వాడవు, నీవు తప్ప ఇతరులెవ్వరును ఆరోగ్యమును ప్రసాదించు వారు లేరు. ఎటువంటి బాధ లేకుండు నట్లు నాకు ఆరోగ్యమును ప్రసాదించుము)

10. 10. వ్యాధిగ్రస్తునిపై దమ్ చేయుట (ఊదుట)

జిబ్రయీల్ అలైహిస్సలామ్ గారు మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారి పై దమ్ చేసిరి (ఊదిరి) - “బిస్మిల్లాహి అర్ఘీక వల్లాహు యష్షీక మిన్ కుల్లి దాయిన్ ఫీక వ మిన్ షరీ న్నఫ్ఘాసాతి ఫిల్ వుఖది వమిన్ షరీ హాసిదిన్ ఇజాహాసద్”. (హాకిమ్, ఇబ్నెమాజ, తిబ్బెనబి/156) (నేను అల్లాహ్ పేరుతో నీపై ఊదు చున్నాను. (ఎంగిలి తుంపరలతో) అల్లాహ్ సమస్త వ్యాధుల నుండి మీకు ఆరోగ్యమును కలిగించుగాక! మీలోనున్న ప్రతి వ్యాధి నుండి, మరియు ముదులు వేసి అందు ఊదు వారి చెడు నుండి, ఈర్ష్య చెందువారి ఈర్ష్య నుండి అల్లాహ్ మీకు ఆరోగ్యమును కలిగించుగాక!)

10. 11. జ్వరము మరియు సమస్త వ్యాధుల కొరకు

اِنَّ الدِّينَ اَقْوَامٌ اِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَادَا لَهُمْ مَّبْرُورُونَ
(అల్ఆరాఫ్, ఆ. 201)

(నిస్సందేహముగా అల్లాహు తఆలాకు భయపడు వారు, తమకు పైతాన్ మూలముగా ఏదైన ఆపద సంభవించినపుడు, అల్లాహ్ యొక్క జిక్ర యందు నిమగ్నులగుదురు, అకస్మాత్తుగా వారి కండ్లు తెరువ బడును, అనగా వారికి ఆ బుద్ధి కలుగును)

విశిష్టత: వేడి మూలముగా జ్వరము వచ్చినచో, ఈ ఆయత్ను చదివి అతని పై దమ్ చేయ వలెను (ఊద వలెను) లేదా చిన్న పళ్ళెముపై వ్రాసి త్రాపింప వలెను. ఇన్నా అల్లాహు తఆలా, ఆరోగ్యము కలుగును.

(అమాల్ఖురానీ, ప. 136)

2. قُلْنَا يَا كُنُزِي بَرِّدَا وَسَلِّمَا عَلَىٰ اِبْرَاهِيْمَ

(“ఓ అగ్ని ! ఇబ్రాహీమ్ అలైహిస్సలామ్ విషయముగా నీవు చల్లగను, బాధ కలుగకుండ ఉండునట్లగుమని” మేము ఆజ్ఞాపించితిమి)

విశిష్టత: వేడి మూలముగా జ్వరము వచ్చుచున్నచో, ఈ ఆయత్ను కడిగి త్రాపించి నను, లేక మెడలో వేసినను, ఇన్నాఅల్లాహ్, జ్వరము తగ్గిపోవును. (అమాల్ ఖుర్ఆన్/153)

03. బిస్మిల్లాహిల్ కబీరి అఱిజ్జు బిల్లాహిల్ అజ్జీమి మిన్ షర్రి కుల్లి యిర్ఖిన్ నత్తారిన్ వ మిన్ షర్రి హద్రిన్నార్. (ఫుర్హాన్ దుఆయే/84) (జెన్నత్తముగల అల్లాహ్ పేరుతో, మరుగు చున్న నరము నుండి మరియు అగ్ని యొక్క వేడిమి నుండి, నేను ఘనతగల అల్లాహ్ ను శరణు వేడు చున్నాను.)

విశిష్టత : జ్వరము వచ్చినచో, ఈ దుఆను చదువ వలెను.

10. 12. శరీరముపై దెబ్బ లేక వుండు కొరకు

బిస్మిల్లాహి తుచ్చతు అర్జినా బిరీఖతి బత్తజినా లియుష్షా సఫీమునా. (ముస్సీమ్)

(అల్లాహ్ పేరుతో, మా భూమి యొక్క మట్టి, మా ఎంగిలితో కలిసి, (అల్లాహు తఆలా యొక్క ఆజ్ఞతో) మాకు వ్యాధి నుండి ఆరోగ్య కారణము అగును)

విశిష్టత : శరీరముపై దెబ్బ తగిలినను, వుండు అయినను, తన చూపుడు వ్రేలుకు కొద్దిగా ఎంగిలి పూసి, భూమిపై ఉంచిన తరువాత ఆ వుండుపై ఉంచి, పై కలిమాల చదువ వలెను. (ఫుర్హాన్ దుఆయే, స. 84)

10. 13. కుష్టు రోగము, పక్ష వాతముల కొరకు

ఉదయము, సాయంత్రము ఫజ్ర్ మరియు మగ్రిబ్ నమాజ్ తరువాత మూడు పర్యాయములు “సుబ్ హానల్ అజ్జీమి వ బిహ్ మేదిహ్” చదివినచో, కుష్టురోగము, పక్షవాతము, శరీరము మొద్దుబారుట నుండి రక్షణ కలుగును.

(గవ్వీనయే అస్సార్, స. 161)

10. 14. తలనొప్పి కొరకు

1. తల మసహా చేయించాలి మరియు ఏడు పర్యాయములు ఈ దుఆ చదవాలి:

“అవ్వాజ్ బిల్లాహిల్లజ్జీ సకనలహూ ఫిల్ బద్రి వల్ బహ్రా వమా ఫిస్సమావాతి వల్ అర్జి వహువస్సమీఉల్ అలీమ్”. (తిబ్బేనబీ, స. 158)

(అల్ వాఖిఅ, ఆ. 19)

.2

(దీని మూలముగా వారికి తల నొప్పి గానీ లేక బుద్ధి మాంద్యము గానీ కలుగదు)

విశిష్టత : పై ఆయత్ ను మూడు పర్యాయములు చదివి, తలనొప్పి గలవారిపై దమ్ చేయ(ఊద) వలయును, ఇన్నా అల్లాహ్, నొప్పి తగ్గి పోవును. (అమాలె ఖురానీ/48)

(బనీఇస్రాయిల్ ఆ105) ۞ وَالْحَقُّ أَنزَلْنَاهُ بِالْحَقِّ نَزْلًا وَمَا زُلْفَىٰ إِلَّا أَشْهَادُ ۚ

(మరియు మేము సత్య పూర్వకముగా అవతరింప జేసితిమి, మరియు అది

సత్యముతో అవతరించినది, మేము ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లమ్ గారిని సంతోషవార్త తెలియజేయు వాని గాను, మరియు భయపెట్టు వానిగాను చేసి పంపి యున్నాము)

విశిష్టత : ప్రతి వ్యాధి కొరకు మరియు ప్రతి నొప్పి కొరకు, నొప్పియున్న చోట చేయి యుంచి, ఈ ఆయత్తును చదివి మూడు పర్యాయములు దమ్ చేసిన, ఇన్నా అల్లాహు తఆలా, తొందరగా తగ్గి పోవును. (అమాల్ ఖురానీ, ప.146)

10. 15. మూత్రము నిలిచి పోయినచో

ఇబ్దుల్ కల్బీ ఇట్లు వ్రాసి యున్నారు: ఒక వ్యక్తి యొక్క మూత్రము ఆగి పోయినది. ఒక పండితుడు రెండు ఆయత్తులు వ్రాసి కట్టెను. అతనికి స్వస్థత చేకూరెను. (అమాల్ ఖురానీ, ప.161) ఆ ఆయత్తులు ఇవి:

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَا هُمْ فِيهِ

(అల్ఖువర్, ఆ. 11, 12)

(మేము నీటిని కుమ్మరించుటకు ఆకాశపు ద్వారములు తెరిచితిమి, మరియు భూమి నుండి చెలమలు (నీటి ఊటలు) పొంగినవి, మా ఆజ్ఞను అమలు చేయుట

وَأَمْرًا إِلَىٰ أَهْلِ الْأَرْضِ تَنْصَرُّونَ

10. 16. పెద్ద రోగముల నుండి రక్షణ కొరకు

ప్రతి నెల మూడు రోజులు ఉదయాన తేనెను తినిన వారికి పెద్ద రోగము ఏదియు రాదు. (మిష్కాతే షరీఫ్) (తిబ్బెనబవీ)

10. 17. చెవి నుండి చీము కారుట

01. ఎవరికైనా చెవి నుండి చీము కారు చుండినచో, “సూరయే అత్తలా” - మూడు పర్యాయములు చదివి దమ్ చేయ (ఊద) వలెను.

02. చీముకారు చున్న చెవిపై చేయి యుంచి సూరయే హాప్రే, ఆ. నం.21 నుండి చివరి వరకు చదువ వలెను, ఇన్నా అల్లాహ్, చీము కారుట ఆగిపోవును. (గన్జీనాహ్ అస్సార్)

10. 18. మూత్రపిండములలో నొప్పి

సూరయే ఈలాఫ్ అన్నముపై దమ్ చేసి తినుటచే అన్ని విధాల నష్టముల నుండి సురక్షితముగా నుండును, మరియు మూత్రపిండపు నొప్పి కొరకు

లాభదాయకమై యున్నది. (అమాలె ఖుర్ఆనీ, స.153)

10. 19. దృష్టి తగులకుండ నుండుట కొరకు

ఏదైనా మంచిదిగా తోచినచో, దానికి దృష్టి తగులకుండుట కొరకు ఇట్లు పలుక వలెను: అల్లాహ్ ము బారిక్ ఫీహి వ లా అఖీరుహా (ఓ అల్లాహ్ ! ఇందు అభివృద్ధిని ప్రసాదించుము, మరియు దీనిని నష్టదాయకమైన వాటి నుండి సురక్షితముగా నుంచుము. (ముస్లిం)

విశిష్టత : మీలో గానీ, మీ సంపదలో గానీ, లేక ముస్లిమ్ సోదరునిలో గానీ మీకు ఏదైనా మిక్కిలిగా నచ్చినప్పుడు, మీరు దాని అభివృద్ధి కొరకు ఇట్లు దుఆ చేయాలి: “అల్లాహ్ ము బారిక్ ఫీహి” ఎందువలన అనగా, దృష్టి తగులుట అనునది యధార్థమై యున్నది. (తిబ్బెనబీ, స.161)

10. 20. దుఃఖము, బాధ దూరమగుట కొరకు

01. ఏదైనా దుఃఖము, బాధ కలిగి నపుడు హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు ఇట్లు దుఆ చేయు చుండిరి: యా హయ్యు యా ఖయ్యాము బిరహ్మాతిక అస్తగీస్ (ఎల్లప్పుడు జీవించి యుండు వాడవు, ఇతరులను ఆదుకొను వాడవైన ఓ అల్లాహ్! నేను నీ కారుణ్య ఆశ్రయముతో, నీతో మొరపెట్టుకొను చున్నాను) (హక్కిమ్, తిర్మిజీ) (తిబ్బెనబీ)

02. యూసుస్ ఆలైహిస్సలామ్ గారి దుఆ

(అల్అంబియా, ఆ. 87)

(నీవు తప్ప మరెవ్వరూ పూజింప తగినవారు లేరు, నీవు పరిశుద్ధుడవు, నిస్సందేహముగా నేను దౌర్జన్యపరులలోని వాడను)

విశిష్టత: ఒకవేళ ఎవరైనా ముస్లిమ్ వ్యాధిగ్రస్తుడైనప్పుడు ఈ సూక్తిని 40 పర్యాయములు చదివిన, ఆ వ్యాధితో మరణించినచో, 40 మంది షహీద్ల (అల్లాహ్ మార్గములో ప్రాణములర్పించినవారి) పుణ్యఫలమును పొందును. ఒకవేళ ఆ వ్యాధి నుండి స్వస్థత కలిగినచో, అతని పాపము లన్నియు క్షమింపబడును. (బుఖారీ, ముస్లిం) (తిబ్బెనబీ)

إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

10. 21. దృష్టి లోపము కలుగ కుండుట కొరకు

(ఖాఫ్ సూరహ్, ఆ. 22) **وَلَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَلَا هِيَ تَدْرِكُهُ الْبَصَرُ**

(ఇప్పుడు మేము మీపై నుండి మీ ఏమరుపాటు ఆనే పర్దాను (అడ్డుతెరను) తొలగించితిని, ఈ రోజు నీ చూపు చాలా తీక్షణముగా యున్నది.)

విశిష్టత : ఈ ఆయత్ను ప్రతి నమాజ్ తరువాత మూడు పర్యాయములు చేతి వ్రేళ్ళ పై దమ్ చేసి కండ్లకు అడ్డుకోవాలి. ఇన్నా అల్లాహు తఆలా, దృష్టి లోపము కలుగదు. అంతేగాక, అంతకు పూర్వము కలిగిన లోపము కూడ సక్రమమగును.

(అమాలె ఖుర్ఆన్, స. 154)

వజూ తరువాత ఆకాశము వైపుకు చూచుచు ఖద్ (ఇన్నా అన్జిల్లా) సూరహ్ను ఒకసారి చదివినచో, ఇన్నా అల్లాహు తఆలా, దృష్టి లోపము కలుగదు.

(అమాలె ఖుర్ఆన్, స. 154)

10. 22. కండ్ల నొప్పి కొరకు

అల్లాహుమ్మ మత్తిత్సీ బిసమ్మి వ బసరీ వజ్జల్ హుల్ వారిస మిన్నీ వ అరిసీ ఫిల్ అదువ్వి సత్తరీ వన్సురసీ అలా మన్ జలమసీ (ఓ అల్లాహ్! నా వినికిడి మూలముగా మరియు నా చూపు మూలముగా లాభము పొందునట్లు అనుగ్రహించుము. మరియు నా మరణము వరకు దానిని నా కొరకు ఉంచుము, నేను నా శత్రువుపై పగ తీర్చుకొను అవకాశమును నా జీవిత కాలములో కల్పింపుము. మరియు నాపై దౌర్జన్యము చేసిన వ్యక్తికి వ్యతిరేకముగా నాకు సహాయ పడుము.)

విశిష్టత: కండ్ల నొప్పి కలిగి నపుడు ఈ దుఆ చదువ వలెను. (ఫుర్హాద్ దుఆయే, స. 85)

10. 23. పిచ్చిపట్టినవారి కొరకు

ఏడు బావుల నీటిపై “జిన్” సూరహ్ మొదటి నుండి “రషదా” వరకు ఉన్న ఆయత్ను 11 పర్యాయములు చదివి దమ్ చేసి, త్రాపించినచో, ఇన్నా అల్లాహు తఆలా, స్వస్థత చేకూరును. ఇది చాలా లాభదాయకమై యున్నది.

(గన్జీనయె అస్రా, 114)

10.24. వీర్యస్థలనపు వ్యాధిని నివారించుట కొరకు

పడక పైకి వెళ్ళు నపుడు సూరయే వత్తారిఖ్ చదువు కొనినచో, వీర్యస్థలనపు వ్యాధి కలుగదు. అంతకు పూర్వము నుండి ఈ వ్యాధి కలిగి యున్నచో, అది కూడ నయమగును. ఇది చాల లాభదాయకమై యున్నది. (గన్డీసయి అప్రాఫ్/9,152)

10.25. గొడ్డాలు గర్భము ధరించుట కొరకు

యాఖాదిరు యా జల్అర్దిల్కరీమి వల్మలికుల్ ఖదీము యా అల్లాహు యా రహ్మాను యా రహీము యా సత్తారు యా గఫ్ఫారు యా అహదు యా మత్బూదు సల్లల్లాహు అలా ఖయ్రి ఖల్ఖిహీ ముహమ్మదఁ వ్వ ఆలిహీ అజ్జయీన్ - స్త్రీ ముట్టు నుండి పరిశుభ్రత పొందిన తరువాత ఈ దుఆ చదివి తన భర్తతో సంభోగించినచో, ఇన్నాఅల్లాహ్, తప్పక గర్భము ధరించును. (గన్డీసయి అప్రాఫ్/66)

10.26. గర్భము, సంపద, భార్యాపిల్లలు సురక్షితముగా**యుండుట కొరకు**

అర్రఖీబ్ (నిగహ్జాన్): దీని జిక్ర ఎక్కువగా చేయుటచే సంపద, భార్యాపిల్లలు, సురక్షితముగా యుందురు, ఏదైనా వస్తువు అగపడకుండా పోయినచో, దార పోయినచో, దీనిని చదివినచో, ఇన్నా అల్లాహు తఆలా, అది లభించును. గర్భవతి యొక్క గర్భస్రావము అయ్యే సందేహమున్నచో, ఈ ఆయత్ను 7 పర్యాయములు చదివిన సురక్షితముగా నుండును. (అమాలె ఖుర్ఆనీ, సహ:39)

10.27. ప్రసవ వేదన సమయము నందు

وَأَلَيْتُ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ وَأَنْتَ لَهَا وَحْفٌ

అర్థము: తన యందు ఉన్నదంతయు బయటకు పార వేసి, ఖాళీ అయిపోవును. అల్లాహ్ మాట ప్రకారము అమలు చేయుట భూమికి కూడ తప్పనిసరై యున్నది. (పా.30, సూ.84, అల్అంబియా, ఆ.4,5)

విశిష్టత: పై ఆయత్ను ఒక కాగితముపై వ్రాసి, పరిశుభ్రమైన వస్త్రము నందు చుట్టి, ప్రసవ వేదన గల స్త్రీ యొక్క ఎడమ తొడపై కట్టినచో, త్వరగా ప్రసవించును. (తిబ్బె నబవీ, స. 159)

10.28. ప్రసవము సులభముగా అగుట కొరకు

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَاتِرَتَا فَعَقَّهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝

అర్థము: భూమి మరియు ఆకాశపు ద్వారములు మూయబడి యుండినవి. పిమ్మట మేము వాటిని తెరచితిమి. మరియు నీటితో మేము ప్రతి వస్తువుకు జీవితమును ప్రసాదించితిమి. అవిశ్వాసులు ఈ విషయములను గురించి ఆలోచించరా? అయినప్పటికీ వీరు విశ్వాసమును అంగీకరించరా? (షా.17, సూ.21, అల్అంబియా, ఆ.30)

విశిష్టత: ప్రసవ వేదన అనుభవించు చున్న స్త్రీ యొక్క కడుపు, లేక నడుము పై ఈ ఆయత్ చదివి దమ్ చేయుటచే లేక దీనిని వ్రాసి కట్టుట చేత ప్రసవము సులభమగును. (జివ్కీ ఆఫ్ సే హోగీ) (గన్జీనాయె అప్సార్, స.68)

10.29. పాలు ఎక్కువ అగుట కొరకు

అల్లాహ్ యొక్క పేరు **هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ** 300 పర్యాయములు చదివి దమ్ చేయవలెను. పాలు తక్కువగా యున్నచో, ఇది మిక్కిలి లాభదాయకమై యున్నది. (గన్జీనాయె అప్సార్, స.158)

10.30. పాలిండ్ల వాపు పోగొట్టుట కొరకు

وَإِذَا مَرَضَتْ فَهُوَ يَشْفِيهِ ۝ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاءً ۝

అర్థము: వ్యాధిగ్రస్తులై నప్పుడు, అతడు (అల్లాహ్) స్వస్థతను ప్రసాదించిననే, స్వస్థత చేకూరును. (షా.19, సూ.26, అష్షుఅరా, ఆ.80) ఓ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లమ్ గారు, “ఈ పవిత్రమైన ఖుర్ఆన్ గ్రంథము, విశ్వాసుల కొరకు హితబోధను తెలియ జేయునదై యున్నది, మరియు వ్యాధుల కొరకు స్వస్థతను చేకూర్చునదై యున్నదని” తెలియజేయుము. (షా.24, సూ.41, అల్అంబియా, ఆ.44)

విశిష్టత : పాలిండ్ల వాపు వచ్చి నప్పుడు ఈ ఆయత్ను చదివి, చేతులపై దమ్ చేసి, వాపు యున్నచోట చేతులను త్రిప్పవలెను. (గన్జీనాయె అప్సార్, స.158)

11. రోగులైన సాటి ముస్లిములను పరామర్శించుట

వ్యాధిగ్రస్తుని చెంతకు వెళ్ళి అతని బాగోగులను విచారించి తెలిసి కొని అతనికి ధైర్యము చెప్పుటను ఇయాదత్ అందురు. “ఆకలిగొన్నవారికి అన్నము పెట్టుము, వ్యాధిగ్రస్తుని పరామర్శించుము” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపిరి. (బుఖారీ షరీఫ్) మన ప్రవక్త రసూలుల్లాహ్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు దీనికి మిక్కిలి ప్రాముఖ్యమిచ్చు చుండిరి. మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు దీనిని ప్రోత్సహించుచు, అధిక పుణ్య ఫలములు కలుగునని తెలిపి యున్నారు. ఇయాదత్, మానవ సేవలో ముఖ్య భాగమై యున్నది. కాబట్టి వ్యాధిగ్రస్తులను పరామర్శించుట ఇస్లామ్ యొక్క గుణగణాలలో గొప్ప స్థానము కలదు. అల్లాహ్ యొక్క దాసులను పరామర్శించుట, అల్లాహ్ ను పరామర్శించుటతో సమానముగా పేర్కొనబడి యున్నది. (తో ము, తిబ్బే నబవీ, స. 265)

“ప్రతి ముస్లిమ్ కు వేరొక ముస్లిమ్ పై ఐదు హక్కులు కలవు. సలామ్ కు బదులు పలుకుట, వ్యాధిగ్రస్తుని పరామర్శించుట, ----- అని మన ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపిరి. (బుఖారీ వ ముస్లిం) ఒక ముస్లిమ్ వేరొక ముస్లిమ్ ను పరామర్శించుటకు వెళ్ళిన, అతను తిరిగి వచ్చు వరకు స్వర్గపు కిటికీ లో యుంటాడు” అని అని మన ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (ముస్లిమ్ వ మిష్కాత్ షరీఫ్) ప్రాతఃకాలమున ఎవరైనా పరామర్శ కొరకు వచ్చినచో, అతనితో పాటు 70,000 అల్లాహ్ దూతలు బయలు దేరును. వారు సాయంత్రము వరకు అతని పాప క్షమాపణ కొరకు దుఆ చేయు చుందురు. మరియు వారి కొరకు స్వర్గములో ఖరీఫ్ (పండ్లతోట) స్వంతమగును. అతను కూర్చొన్నప్పుడు, అల్లాహు తఆలా యొక్క కారుణ్యము ఆవరించును (కప్పబడును). (తిబ్బే నబవీ, స. 267)

“మీరు అతని నుదుటిపై లేక అతని చేతిపై మీ చేతిని ఉంచండి. తరువాత అతని ఆరోగ్య పరిస్థితిని గురించి విచారించండి.” అని వ్యాధిగ్రస్తుని పరామర్శించు విషయముగా హజ్రత్ అబూ ఉమామా రజిఅల్లాహు అన్హు తెలిపి

యున్నారు. (తిర్మిజీ షరీఫ్) దీని మూలముగా వ్యాధిగ్రస్థునికి ప్రశాంతత చేకూరును. మనము ఇతరుల బాధలను తగ్గించ లేము. కానీ కనీసము మంచి పలుకులచే వారి మనస్సును తప్పక సంతోష పరచ గలము. వారి బాధను తప్పక తగ్గించ గలము. “ఎవరైనా వ్యాధిగ్రస్థుని చెంతకు వెళ్ళినచో, అతనితో మంచి పలుకులు పలుక వలెను” అని మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపిరి. (తిర్మిజీ షరీఫ్, పే. 120) ఇయాదత్ చిన్న కార్యమే అయినప్పటికి అధిక పుణ్యమును కలిగించునది. ఇది ఒక గొప్ప ఆరాధనయై యున్నది. కానీ అతని చెంత ఎక్కువ సేపు కూర్చొన రాదు. ఎక్కువసేపు కూర్చొనుట మక్రూ అగును. (తిర్మిజీ షరీఫ్, పే. 271) వ్యాధిగ్రస్థుని చెంత కొద్దిసేపు యుండుటయే శ్రేష్ఠమైన పరామర్శ. (ఫత్హుల్ కబీర్) రోగికి నొప్పి, బాధ, దుఃఖము యుండినచో నమాజ్ కొరకు ఉపదేశించ వలెను. నమాజ్లో స్వస్థత యున్నది, కావున అల్లాహు తఆలా అతని యొక్క బాధను, దుఃఖమును పోగొట్టును. (తిర్మిజీ షరీఫ్, పే. 273)

“ఇన్నా అల్లాహు తఆలా, ఏమియు ఇబ్బంది కలుగదు, అల్లాహ్ కు ఇష్టమైనచో (ఈ వ్యాధి) పాపములను పోగొట్టి, ప్రశాంతతకు, శాంతి సౌఖ్యములకు మూలమగును.” అని హుజూర్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు ఎవరినైనా పరామర్శించుటకు వెళ్ళినపుడు పలుకుట అలవాటుగా యుండెను. (బుఖారీ షరీఫ్)

మన ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు ఎవరినైనా పరామర్శించుటకు వెళ్ళినను, లేక రోగిని మన ప్రవక్త గారి దగ్గరకు తీసుకొని వచ్చినను ఇట్లు దుఆ చేయు చుండిరి:

01. అజ్హీబిల్ బత్స రబ్బున్నాసి వష్ఫి అన్త వ్షాఫీ లాషిఫాఅ ఇల్లా షిఫాఅక షిఫాఅన్ లాయుగాదిరు సఖమన్ (బుఖారీ షరీఫ్)

(ఓ అల్లాహ్! ఇతని యొక్క బాధను పోగొట్టుము, ఇతనికి స్వస్థత చేకూర్చుము. నీవే స్వస్థత చేకూర్చు వాడవు, నీవు తప్ప ఇతరులెవ్వరూ స్వస్థత చేకూర్చలేరు, ఏమాత్రము వ్యాధిని విడిచి పెట్టక సంపూర్ణ స్వస్థతను కల్పించుము.)

02. అస్అలుల్లాహ్ అజీమ రబ్బుల్ అర్షిల్ అజీమి అయ్యష్షియక్ (7 హరాయములు) (నీకు సంపూర్ణ ఆరోగ్యమును ప్రసాదించ వలెనని, పూజ్యుడును, శ్రేష్ఠుడును,

ఉన్నతమైన సింహాసనమునకు ప్రభువును ఐన అల్లాహ్ ను వేడుకొను చున్నాను.)

విశిష్టత : “ఎవరైనా ముస్లిమ్, మరణ సమయము ఆసన్నము కాని రోగిని పరామర్శించి ఏడు పర్యాయములు ఈ దుఆను చదివినచో, ఆ రోగికి ప్రశాంతత, శాంతి సౌఖ్యములు లభించునని” రసూలుల్లాహ్ సల్లల్లాహు ఆలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (తిర్మిడీ, మిష్నాత్, అబూదావుద్)

“వ్యాధిగ్రస్తుని యొక్క దుఆ, అల్లాహ్ యొక్క దూతల దుఆతో సమానమై యున్నది. కావున మీరు వ్యాధిగ్రస్తుని పరామర్శించుటకు వెళ్ళినచో, మీ కొరకు దుఆ చేయమని వ్యాధిగ్రస్తుని కోరవలయును” అని హజ్రత్ రసూలుల్లాహ్ సల్లల్లాహు ఆలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (మిష్నాత్, ఇబ్నెమాజ)

12. చివరి ఘడియలు (మరణావస్థ)

పుట్టిన ప్రతి ప్రాణి గిట్టక (మరణించక) తప్పదు. ప్రతి ఒక్కరు ఏదో ఒక రోజు ఈ లోకమును విడిచి వెళ్ళవలసి యున్నది. మరణము యధార్థమై యున్నది. ఒక లోకము నుండి ఇంకొక లోకమునకు మార్పు చెందుటను మరణము అందురు. అనగా అతని ఆత్మ ఒక లోకము నుండి ఇంకొక లోకమునకు మార్పు చెందును. మరణించిన తరువాత రెండవ లోకము “ఆలమె ఆఖిరత్” ప్రారంభ మగును. మరణ సమయమున ఒక విధమైన అశాంతి, బాధ, చిత్త వైకల్యము, అస్వస్థత, సొమ్మసిల్లుట జరుగును. ఈ సమయములో మరణించు వానికి మిక్కిలి బాధ కలుగును. ఈ స్థితిని “ఆలమె నజాత్” లేక “సకరాత్” అందురు (అఖిరీ సఫర్/15)

12.1. మరణ సమయమున

రెండు కాళ్ళు పట్టు తప్పుట, ముక్కు వంకర పోవుట, కణతలు (కంటి కడల ప్రక్కచోటు) అణగి పోవుట, మరియు శ్వాస తొందర తొందరగా తీసుకోవడము మొదలగునవి మరణ చిహ్నములు. ఎవరికైనా ఈ చిహ్నములు కనబడి నప్పుడు, మరణము సమీపించినదని భావించ వలెను. అప్పుడు కాళ్ళు ఖిల్లా (కాబా గృహము వైపుకు) ఉండేట్లు పరుండబెట్ట వలెను. ముఖము ఖిల్లా

వైపుకు ఉండేట్లు తలను పైకి లేపి ఉంచ వలెను. తరువాత అతని చేతులు, కాళ్ళు సాచి యుంచ వలెను. (బిహిస్తీ సమర్, 1/134) (దీనియాత్ 1 యం. న.109)

“చనిపోవువాని కొరకు లాఇలాహ ఇల్లాహ్ యొక్క ‘తల్ఖీన్’ (జ్ఞాపకము) చేయుమని” రసూలుల్లాహ్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు తెలిపి యున్నారు. (ముస్లిమ్ షరీఫ్). కలిమ యె షహాదత్ లేక కలిమ యె తయ్యిబ యొక్క తల్ఖీన్ (జ్ఞాపకము) చేయుట ముస్తహబ్ (అభిలషణీయము) అయి యున్నది. తల్ఖీన్ చేయు పద్ధతి ఏమనగా, ఎవరైనా పుణ్య పురుషుడు అతని దగ్గరగా కూర్చొని, గట్టిగా అష్హాదు అల్లా ఇలాహ ఇల్లాహూ వ అష్హాదు అన్న ముహమ్మదన్ అబ్దుహూ వ రసూలుహ్ అని మాటిమాటికి పలుక వలెను. దీనిని మరణావస్థలో నున్న వ్యక్తి కూడ విని, ఆ పలుకులే పలుకును. కానీ అతనిని, ఈ పలుకులు పలుక వలెనని కోరరాదు. ఎందువల ననగా అతను మిక్కిలి బాధలో యున్నాడు. ఆ బాధలో అతను నేను పలుకను అని పలికిన చాలా ప్రమాదమగును. కలిమాను తిరస్కరించిన వాడగును. అతడు ఒకసారి ఈ కలిమాను చదివినను, తల్ఖీన్ చేయుట మాన వలెను. కానీ అతను మరల ప్రాపంచికపు పలుకులు పలికినచో, మరల పై విధముగనే తల్ఖీన్ చేయ వలెను. అనగా దీని ఉద్దేశ్యమేమనగా, మరణించు వ్యక్తి చివరి పలుకులు, “లాఇలాహ ఇల్లాహ్” కావలెను. అతని చెంత “యాసీన్ సూరహ్” చదువుట కూడ అభిలషణీయమై యున్నది. అతని చెంత సువాసనలు ఉంచ వలెను. మరియు ధర్మనిష్ఠా పరాయణులు, పుణ్య పురుషులు అతని చెంత యుండ వలెను. ఈ సమయములో మరణించు వాని చెంత, భార్యా పిల్లలను గూర్చి, ఆస్తి పాస్తులను గూర్చి, డబ్బును గూర్చి ప్రస్తావించ రాదు. ఒకవేళ మరణించు వ్యక్తి వాటి ప్రస్తావన చేసినచో, ఉపాయముతో పరలోక చింతన కల్గించ వలెను. (దీనియాత్ 1 యం/109, ఆఖరీ సఫర్, న.19)

మరణము ఆసన్నమైనదని గట్టి నమ్మకము ఏర్పడి నప్పుడు, అక్కడ యున్న వారందరు ఇట్లు దుఆ చేయు చుండ వలెను: “అల్లాహూ తఆలా ఇతనికి ఇస్లామ్ మరియు విశ్వాసముపై స్థిరముగా ఉంచుగాక. అల్లాహూ తఆలా తన అనుగ్రహమును, కరుణను ఇతనిపై కురిపించుగాక. మరణించిన వార్త అందినచో,

ఈ దుఆ చేయ వలెను: “అల్లాహుమ్మగ్ఫిర్ లీ వ లహూ వ అత్ఖిబ్నీ మిన్ హు ఉఖ్బన్ హసన”. (ముస్లిమ్) (ఓ అల్లాహ్! నన్ను క్షమించుము, మరియు ఇతనిని (చనిపోయిన వానిని) కూడ క్షమించుము. మరియు దీనికి బదులుగా ఇంతకన్నా మంచి ప్రతిఫలమును ఇమ్ము.) (శవమును పూడ్చిపెట్టిన తరువాత కూడ ఈ దుఆ చేయుట లాభదాయకమై యున్నది.) అతనిని క్షమించమని దుఆ చేయవలెను. చనిపోయిన వారి మంచితనమును, విశిష్టతను కొనియాడ వలెను. వారి లోపములను, చెడులను ప్రస్తావించ రాదు. (అఖిర్ సఫర్, ప.18)

13. శవమును పాతిపెట్టుట కొరకు సిద్ధ పరచుట

మరణించిన వెంటనే వస్త్రపు పట్టీతో గడ్డమును తలతో కలిపి కట్ట వలెను. నెమ్మదిగా కండ్లు మూయ వలెను. కండ్లు మూయు సపుడు ఈ దుఆ చదువ వలెను: బిస్మిల్లాహి వ అలా మిల్లతి రసూలిల్లాహి, అల్లాహుమ్మ యస్సిర్ అలైహి అవ్రహూ, వ సహ్లాల్ అలైహి మాబత్దహూ, వ అస్ఇద్ హు బి లిఖాయిక, వజ్ అల్ మాఖరజ ఇలైహి ఖైర మ్మిమ్మా ఖరజ అన్ హు. (అల్లాహ్ యొక్క శుభనామముతోను హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారి మతము యందు, ఓ అల్లాహ్! ఈ మరణించిన వానిపై, ఇతని కార్యములను సులభతరము చేయుము మరియు ఇతనిపై రాబోవు కాలమును (పరిస్థితులను) కూడ సులభతరము చేయుము. ఇతనికి నీ దర్శన భాగ్యముచే గౌరవమును, ఔన్నత్యమును ప్రసాదించుము, ఈ లోకము కన్నా పరలోకము ఇతని కొరకు ఉన్నతమైనది గాను శ్రేష్ఠమైనది గాను చేయుము. (దీనియాత్, 1యం, ప. 110).

తరువాత అతని వస్త్రములు మార్చి, ఒక దుప్పటిని కప్పివేయ వలెను. మరియు మంచముపై పరుండ బెట్ట వలెను. భూమిపై ఉంచరాదు. తరువాత అతని కాళ్ళు ఇటు అటు కాకుండా ఉండేందుకు, రెండు కాళ్ళ బొటన వ్రేళ్ళను వస్త్రపు పట్టీతో కట్ట వలెను. కడుపు ఉబ్బిపోకుండా ఉండేందుకు కడుపుపై తేలికపాటి బరువుగల ఇనుము లేక మట్టిని వస్త్రములో కట్టి ఉంచ వలెను. తరువాత అతని

జనాజ నమాజ్‌లో ఎక్కువ మంది హాజరగుటకు వీలుగాను, అతని కొరకు దుఆ చేయుట కొరకును, అతని బంధు మిత్రు లందరకు చావు కబురు తెలియ జేయ వలెను. తరువాత శవమును పూడ్చి పెట్టుట కొరకు కావలసిన ఏర్పాట్లు చేయుటలో త్వరపడ వలెను. శవమునకు గుస్ట్ (స్నానము) చేయించుటకు పూర్వము, శవము చెంత ఖుర్ఆన్ పారాయణము చేయుట నిషిద్ధమై యున్నది. కానీ ప్రక్క గదిలో చదువ వచ్చును. ఋతుస్రావము (ముట్టు) గల స్త్రీలు, బాలింతరాళ్ళు కూడ శవము చెంతకు వెళ్ళుట నిషిద్ధమై యున్నది. స్త్రీ శవమైనచో, పర్వ తప్పనిసరై యున్నది. (దీనియాత్ 1యం, స. 110, ఆఖిరీ సఫర్, స. 20)

13.1. శవమునకు గుస్ట్ చేయి సాంప్రదాయ పద్ధతి

శవమునకు గుస్ట్ చేయించుట ఫరజె కిఫాయా అయి యున్నది. అనగా కొందరైనా దీనిని తప్పక చేసి తీర వలసిన భాధ్యత యున్నది. ఏ బల్లపై శవమునకు గుస్ట్ చేయించ దలచిరో, ఆ బల్లను కడిగి మూడు సార్లు సాంబ్రాణి పొగ పట్ట వలెను. తరువాత శవమును దాని పై పరుండ పెట్ట వలెను. శరీరముపై ఉన్న వస్త్రములను కత్తిరించి తీసివేయ వలెను. లుంగీ గానీ లేక పంచె గానీ బొడ్డు పైభాగము నుండి మోకాలి క్రింది వరకు యుండు నట్లు కప్పి, క్రింది వస్త్రమును (పైజామా/లుంగీ/ పంచె) పైన కప్పిన వస్త్రము లోపలి నుండే తీసివేయ వలెను. తరువాత కడుపుపై చేయి పెట్టి మెల్లగా ఒత్త వలెను. ఏయే ప్రదేశాలలో జీవించి యుండి నపుడు చేయి పెట్టుట తగదో, అచ్చట మరణించిన తరువాత గూడ దస్తాన (చేతికి కట్టుకొను గుడ్డ) లేకుండ చేయి తగులుట తగదు. మలినము వచ్చినను, రాకపోయినను, చేతికి దస్తాన ధరించి, 3 లేక 5 మట్టి పెళ్ళలతో శుభ్రపరచ వలెను. తరువాత నీటితో శుభ్రపరచ వలెను. (దీనియాత్ 1 యమ్, స. 110)

వుజు మరియు గుస్ట్ చేయించు నపుడు నీరు లోనికి పోకుండుటకు గాను, ముక్కు, నోరు, మరియు చెవులలో దూదిని పెట్ట వలెను. తరువాత ముందు పూర్తి ముఖమును శుభ్రము చేయ వలెను. తరువాత మోచేతి వరకు చేతిని కడుగ వలెను. తరువాత తల యొక్క మసహా (తడి వ్రేళ్ళతో తలపై త్రిప్పుట) చేయ వలెను. మరల కాళ్ళు కడుగ వలెను. తరువాత మూడు

పర్యాయములు దూదిని తడిపి దంతములు మరియు పంటి చిగుళ్ళపై త్రిప్ప వలెను. మరల దూదిని తడిపి ముక్కు యొక్క రెండు రంధ్రములలోను త్రిప్పదలచిన, త్రిప్ప వచ్చును. ఒకవేళ, జనాబత్ (సంభోగము), హైజ్ (ఋతుస్రావము), మరియు నిఫాస్ (బాలింతరాలు) స్థితుల యందు మరణించి యున్నచో, పై విధముగా నోటిలో, ముక్కులో నీరు చేర్చుట తప్పనిసరి అయి యున్నది. (డీనియాత్

1 యమ్, ప.110)

వుజు అయిన తరువాత తలను కుంకుడు రసముతో గానీ, సబ్బుతో గానీ, లేదా దేనితోనైనా శుభ్రముగా కడుగ వలెను. తరువాత శవమును ఎడమ వైపుకు త్రిప్పి, రేగి ఆకులు వేసి కాగబెట్టిన నులి వెచ్చని నీటిని, తల నుండి కాళ్ళ వరకు, ఎడమ వైపుకు కూడ నీరు చేరునట్లు, మూడు పర్యాయములు పోయ వలెను. తరువాత కుడి వైపుకు త్రిప్పి, పై విధముగానే కుడి వైపుకు కూడ నీరు చేరునట్లు, మూడు పర్యాయములు నీరు పోయ వలెను. తరువాత శవమును, తన శరీరమునకు ఆన్చి, కొద్దిగా కూర్చోబెట్ట వలెను. తరువాత శవము యొక్క కడుపును కొద్ది కొద్దిగా రుద్ది అదుమ వలెను. ఒకవేళ ఏదైనా మలినము వచ్చినచో దానిని తుడిచి వేసి శుభ్ర పరుచ వలెను. వుజు మరియు గుస్స్ను మరల చేయించ వలసిన పనిలేదు. మరల శవమును ఎడమ వైపుకు త్రిప్పి, కర్పూరము వేసిన నీటిని తల నుండి కాళ్ళ వరకు మూడు పర్యాయములు పోయ వలెను. తరువాత ఏదైనా వస్త్రముతో శరీర మంతయు తుడిచి వేయ వలెను.

ఒకవేళ రేగి ఆకులు వేసి వేడి చేసిన నీరు లేనిచో, నులివెచ్చని మామూలు నీటితోనే గుస్స్ చేయించ వచ్చును. ఎక్కువ వేడి నీటితో గుస్స్ చేయించ రాదు. పైన తెలుప బడినది సాంప్రదాయ పద్ధతి అయి యున్నది. ఇట్లు కాక శరీర మంతయు ఒకసారి కడిగి వేసినను ఫర్జ్ పూర్తి యగును. (డీనియాత్ 1 యమ్, ప.111)

శవమునకు గుస్స్ చేసిన తరువాత, తలపై అత్తరు పూయ వలెను. ఒకవేళ పురుషుని శవమైనచో, గడ్డమునకు కూడ అత్తరు పూయ వలెను. తరువాత నుదుటికి, ముక్కుకు, రెండు అరచేతులకు, రెండు మోకాళ్ళకు, రెండు కాళ్ళకు కర్పూరమును రుద్ద వలెను. కొంత మంది కఫన్ (శవ వస్త్రము) పై కూడ అత్తరు

పూయుదురు మరియు దూది అత్తరులో తడిసి చెవులో యుంచుదురు. ఇది యంతయు మూఢత్వము. ఎంత ధర్మశాస్త్రములో కలదో, అంతే చేయ వలెను, దానికి మించి చేయరాదు. (హీనయాత్ 1 యమ్)

సిద్ధాంతములు : **01.** వెంట్రుకలను దువ్వెనతో దువ్వరాదు. గోళ్ళు కత్తిరించ రాదు. ఎచ్చటి వెంట్రుకలు కూడ తీయరాదు. ఎక్కడి వక్కడ అట్లే యుండ వలెను. **02.** శవము యొక్క బంధువులు గుస్లే చేయించుట ఉత్తమము. లేనియెడల, ఎవరైనా ధర్మనిష్ఠాపరుడు చేయించ వలెను. **03.** గుస్లే చేయించు వారు కూడ తరువాత గుస్లే చేయుట సాంప్రదాయమై యున్నది. (హీనయాత్ 1 యమ్, 111)

14. కఫన్ (శవ వస్త్రములు)

శవము పురుషునిదైతే మూడు వస్త్రములు తొడుగుట సాంప్రదాయమై యున్నది. అవి : **01.** ఇజ్రార్ (లుంగీ) **02.** కుర్తా (చొక్కా), **03.** లిఫాఫ(దుప్పటి). ఇజ్రార్ మరియు లిఫాఫ, తల నుండి కాళ్ళ వరకు కుర్తా (చేతులు మరియు కలీ లేకుండా) మెడ నుండి కాళ్ళ వరకు ఉండ వలెను.

శవము స్త్రీదైతే, ఐదు వస్త్రములు తొడుగుట సాంప్రదాయమై యున్నది. **01.** కుర్తా **02.** ఇజ్రార్ **03.** సర్బంద్ (వోడ్సీ) **04.** చాదర్ **05.** సీనబంద్. కుర్తా, భుజముల నుండి కాళి మడమల వరకు, సీనబంద్, వక్షస్థలము నుండి మోకాలు లేక నాభి వరకు, వోడ్సీ 3 మూరల (4 1/2 అడుగులు) పొడవు, ఇజ్రార్, తల నుండి కాళ్ళ వరకు, చాదర్, తల నుండి కాళ్ళ వరకు వుండ వలెను. అన్నింటి కన్నా మంచి కఫన్ తెల్లని వస్త్రములతో కూడినది. క్రొత్తదైనను, పాతదైనను సమానమే అయి వున్నది. పురుషుల కొరకు స్వచ్ఛమైన పట్టు లేక రంగుతో కూడినది మక్రూ అగును. కానీ స్త్రీల కొరకు సమ్మతమై యున్నది. (హీనయాత్ 1 యమ్, స.111)

హెచ్చరిక: **01.** కఫన్ (శవ వస్త్రమేదియు) కుట్ట రాదు. కుర్తాను మధ్యలో మెడ కొరకు చింపుకో వలెను. **02.** తన కొరకు కఫన్ తయారు చేసి యుంచు కొనుట మక్రూ కాదు, గోరీని తయార్ చేయించి యుంచుకొనుట మక్రూ అయి ఉన్నది.

(బిహిస్తీ సమర్, 1/151) (హీనయాత్ 1 యమ్, స.112)

14.1. కఫన్ తొడిగే సాంప్రదాయ పద్ధతి

శవమునకు గున్ల చేయించ వలసిన విధముగానే, కఫన్ తొడుగుట కూడ ఫరజె కిఫాయా అయి యున్నది. అనగా కొందరైనా దీనిని తప్పక చేసి తీర వలసిన భాధ్యత యున్నది. కఫన్ కు ఒకసారి గానీ మూడు సార్లు గానీ లేక ఐదు సార్లు గానీ సాంబ్రాణి పొగ వేయ వలెను. పురుషుని కొరకు మొదట లిఫాఫ (దుప్పటి) పరుచ వలెను. దానిపై ఇజార్ (ఱంగీ) పరుచ వలెను. దానిపై కుర్తా యొక్క సగ భాగమును పరచి, సగ భాగమును మడిచి తల దగ్గర ఉంచ వలెను. దాని తరువాత శవమును క్రింద పరచిన వస్త్రములపై పరుండ బెట్ట వలెను. తరువాత మడచి పెట్టి యున్న కుర్తా యొక్క భాగమును, తలలో దూర్చి కూర్తాను తొడగ వలెను. దాని తరువాత ఇజార్ ను మొదట ఎడమ వైపు, తరువాత కుడి వైపు మడవ వలెను. అదే విధముగా లిఫాఫాను కూడ ముందు ఎడమ వైపు తరువాత కుడివైపు మడవ వలెను. తరువాత కఫన్ ను తల వైపు మరియు కాళ్ళ వైపు వస్త్రపు పట్టీతో కట్ట వలెను.

స్త్రీ కొరకు ముందు చాదర్ ను పరుచ వలెను. దానిపై ఇజార్, దానిపై సీన బంద్ మరల దానిపై కుర్తాను పరచ వలెను. తరువాత మయ్యత్ ను దానిపై పరుండబెట్టి కుర్తాను తొడుగ వలెను. దాని తరువాత మయ్యత్ యొక్క తల వెంట్రుకలను రెండు భాగములుగా చేసి, దాని వక్ష స్థలముపై పెట్ట వలెను. తరువాత సర్ బంద్ ను దానిపై వేయ వలెను. దాని తరువాత సీన బంద్ ను వక్ష స్థలముపై చంకల నుండి తీసి మోకాళ్ళ క్రింది వరకు, ముందు ఎడమ వైపు తరువాత కుడి వైపు చుట్ట వలెను. తరువాత దానిపై ఇజార్ మరల లిఫాఫ, ముందు ఎడమ వైపు తరువాత కుడి వైపు చుట్ట వలెను. తరువాత కఫన్ ను తల వైపు, నడుము వద్ద మరియు కాళ్ళ వైపు వస్త్రపు పట్టీతో కట్ట వలెను. ఇంతేకాక, సీన బంద్ ను ఇజార్ కు పైన గానీ లేక అన్ని వస్త్రముల పైన గానీ కట్టుట కూడ సమ్మతమే. కఫన్ తొడిగించిన తరువాత మయ్యత్ కొరకు జనాజ నమాజ్ చదువ వలెను. (దీనియాత్ 1 యమ్, స.112)

15. జనాజా సమాజ్

ఎవరైన ముస్లిమ్ మరణించిన, అతని జనాజా సమాజ్ ఆచరించడం ముస్లిమ్ల సామూహిక బాధ్యత. జనాజా సమాజ్ చేయడం ఫరజె కిఫాయా అనగా అందరి తరపున కొందరు జనాజా సమాజ్ ఆచరించినను, అందరి బాధ్యత తీరును. కానీ ఎవ్వరూ ఆచరించనిచో, ఆ గ్రామ ప్రజలందరూ అపరాధులుగా పరిగణింప బడుతారు.

సిద్ధాంతాలు

01. జనాజా సమాజ్ కొరకు మృతదేహాన్ని ఎదురుగా ఉంచాలి.
02. ఇమామ్గారు మృతుని వక్ష స్థలానికి ఎదురుగా ఖిబ్లాకు అభిముఖముగా నిలబడాలి.
03. జనాజా సమాజ్ కొరకు పంక్తులు బేసి సంఖ్యలో యుండాలి, అనగా 3/5/7...
04. మృతుని వారసుడు జనాజా సమాజ్ను చదివించుట ఉత్తమము. ఒకవేళ వారసుడు ఈ భాగ్యానికి నోచుకోలేనిచో, వారసులు ఎవరిని అనుమతించిన, వారు చదివించ వలెను.
05. వుజూ చేసి వచ్చేలోపు జనాజా సమాజ్ అయిపోతుందనే సందేహమున్నచో, తయముమ్ చేసి వచ్చి జనాజా సమాజ్లో పాల్గొన వచ్చును.
06. జనాజా సమాజ్లో అనేకులు పాల్గొంటారనే ఉద్దేశ్యంతో, జనాజా సమాజ్ ను ఆలస్యం చేయుట మక్రూ (అవాంఛనీయం) అవుతుంది.
07. మృతుని వారసుడు జనాజా సమాజ్లో పాల్గొనలేకపోతే, రెండవ జమాత్తో జనాజా సమాజ్ ఆచరించ వచ్చును. (దీనియాత్ 1 యం స. 113)

15.1. జనాజా సమాజ్లో ఫర్జులు

జనాజా సమాజ్ లో రెండు విషయాలు ఫర్జ్గా నిర్ణయింప బడ్డాయి.

01. నాలుగు సార్లు “అల్లాహు అక్బర్” (తక్బీర్) పలుకుట. (ఇచ్చట ప్రతి తక్బీర్ ఒక రకాత్కు సమానంగా పరిగణింప బడుతుంది)
02. ఖియామ్ అనగా నిలబడి జనాజా సమాజ్ ఆచరించాలి. ఫర్జ్ సమాజ్

మరియు వాజిబ్ నమాజ్‌లలో ఖియామ్ ఎలా ఫర్జ్‌గా యుందో, అట్లే జనాజా నమాజ్‌లో కూడ ఖియామ్ ఫర్జ్ అయి యున్నది. షరీఅత్ పరమైన ఎలాంటి కారణం లేకుండా, కూర్చొని జనాజా నమాజ్ చేయడం ధర్మసమ్మతం కాదు. (దీనియాత్ 1 యం స. 113)

సిద్ధాంతము

ఎవరైనా జనాజా నమాజ్‌లో పాల్గొని, నాలుగు సార్లు తక్బీర్ - “అల్లాహు అక్బర్” మాత్రమే పలికినను, అతని జనాజా నమాజ్ పూర్తి అవుతుంది.

15.2. జనాజా నమాజ్ లోని సున్నత్‌లు

జనాజా నమాజ్‌లో మూడు విషయాలు సున్నత్‌గా యున్నవి.

01. అల్లాహు తఆలా యొక్క ఘనతను కొనియాడుట.
02. హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ మీద దరూద్ చదవుట.
03. మృతుని పాప క్షమాపణ కొరకు దుఆ చేయుట. (దీనియాత్ 1 యం స. 113)

15.3. జనాజా నమాజ్ ఆచరించే పద్ధతి

జనాజా నమాజ్ ఆచరించే సాంప్రదాయక పద్ధతి ఏమనగా, శవాన్ని ముందుంచి, ఇమామ్‌గారు శవము యొక్క రొమ్ము/వక్షస్థలంకు ఎదురుగా, ఖిల్లాకు అభిముఖంగా నిలబడాలి. శవము స్త్రీదైతే, ఇమామ్‌గారు నాభికి ఎదురుగా, ఖిల్లాకు అభిముఖంగా నిలబడాలి. మిగిలిన వారందరూ బేసి సంఖ్య పంక్తులలో (3/5/7.....) నిలబడాలి. మరణించిన వ్యక్తి ముక్తి కొరకు దుఆ సంకల్పం ఈ విధంగా చేయాలి:

“నేను అల్లాహు తఆలాను ప్రసన్నుని చేయుట కొరకు, ఈ మృతుని ముక్తి కొరకు దుఆ చేయుటకు, ఖిల్లాకు అభిముఖమై ఈ ఇమామ్‌ను అనుకరించి, నాలుగు తక్బీర్‌లతో, జనాజా నమాజ్‌ను ఆచరించు చున్నాను”

సంకల్పం తరువాత “అల్లాహు అక్బర్” అని పలుకుచు రెండు చేతులను చెవుల వరకు తీసుకెళ్ళి, ఇతర నమాజ్‌లలో వలె నాభి క్రింద కట్టుకోవాలి. తరువాత క్రింద వ్రాయబడిన సనా చదవాలి.

“సుబ్‌హాన కల్లాహుమ్మ వ బిహమ్‌దిక వ తబారకస్ముక వ తఆలా

జడ్డుక వ జల్ల సనాఉక వ లాఇలాహా గైరుక్.” (ఓ అల్లాహ్! నీవు పవిత్రుడవు, పరిశుద్ధుడవు, సకల ప్రశంసలకూ నీవే అర్హుడవు. నీవే శుభప్రదమైన వాడవు, నీ పేరు నీ ప్రాభవం ఎంతో ఉన్నతమైనది, నీ ఔన్నత్యం, నీ ఘనత ఎల్లెడల బహిర్గతం అవుతూనే ఉన్నాయి. నీవు తప్ప మరెవ్వరూ ఆరాధ్యనీయుడు లేడు)

మరల చేతులు పైకెత్తకుండా తక్బీర్ - “అల్లాహు అక్బర్” అని పలికి, నమాజ్‌లో చదివే “దరూద్” ను చదవాలి.

మరల చేతులు పైకెత్తకుండా తక్బీర్ - “అల్లాహు అక్బర్” అని పలికి జనాజా నమాజ్ దుఆను చదవాలి.

తరువాత “అల్లాహు అక్బర్” అని పలికి ముందు కుడి వైపుకు, తరువాత ఎడమవైపుకు “అస్సలాము అలైకుమ్ వ రహ్మాతుల్లాహ్” అని పలుకుచు సలామ్ చెయ్యాలి.

జనాజా నమాజ్ ఆచరించు నప్పుడు ఇమామ్‌గారు తక్బీర్ మరియు సలామ్ గట్టిగా పలుక వలెను, ముఖ్తదీలు (అనుసరించువారు) మెల్లగా పలుక వలెను. మిగిలిన విషయములు అనగా “సనా, దరూద్, దుఆ” ఇమామ్ మరియు ముఖ్తదీలు మెల్లగానే పలుక వలెను. (బిహిష్తీ సమర్, 1/146) (ఢీనియాత్ 1యం 114)

హెచ్చరిక

01. జనాజా నమాజ్‌లో ముఖం పైకెత్తరాదు. చూపు పైకి కాకుండా మామూలుగానే యుండాలి.
02. జనాజా నమాజ్‌లో చేసే దుఆ రానియెడల, ఇమామ్‌గారితో పాటు “అల్లాహు అక్బర్” అని నాలుగు సార్లు తప్పక పలుక వలెను. (ఢీనియాత్ 1 యం)
03. జనాజా నమాజ్‌కు ఆలస్యముగా వచ్చినవారు, ఇమామ్ గారు ఏ తక్బీరులో యుండిన, ఆ తక్బీర్ నుండే తమ నమాజ్ ప్రారంభించాలి. ఇమామ్ గారు జనాజా నమాజ్ పూర్తి చేసిన తరువాత తప్పిపోయిన తక్బీర్‌లను పూర్తి చేసుకోవలయును.

15.4. జనాజా నమాజ్‌లో చేయు దుఆలు

యుక్త వయస్సులైన పురుషులు లేదా స్త్రీలు మరణించినపుడు చేయు దుఆ

“అల్లాహుమ్మగ్ఫిర్ లిహయ్యినా వ మయ్యతినా వ షాహిదినా వ గాయిబినా వ సగ్గీరినా వ కబీరినా వ జకరినా వ ఉన్సానా. అల్లాహుమ్మ మన్ అహ్మయ్తహూ మిన్నా ఫఅహ్మయహీ అలల్ఇస్లామి వ మన్ తవఘ్నైతహూ మిన్నా ఫతవఘ్నహూ అలల్ఈమాన్”. (తిర్మిజీ)

(ఓ అల్లాహ్! మాలో జీవించియున్నవారిని, మరణించినవారిని, ఇక్కడ హాజరైన మావారిని, హాజరుకాని మావారిని, మా పిన్నులను, మా పెద్దలను, మా పురుషులను, మా స్త్రీలను క్షమించుము. ఓ అల్లాహ్! నీవు మాలో సజీవంగా ఉంచిన వారిని ఇస్లాం (ధర్మ మార్గం) పై సజీవంగా ఉంచు. నీవు మాలో మృత్యువు నివ్వదలచిన వారిని, ఈమాన్ (విశ్వాసపు) స్థితిలో మృత్యువు నివ్వ

యుక్త వయస్సుకు చేరని బాలుడు మరణించినచో

“అల్లాహుమ్మజ్అల్హూ లనా ఫరతవ్ వజ్అల్హూ లనా అజ్రవ్ వజ్జుభ్రవ్ వజ్అల్హూ లనా షాఫితవ్ వముషఫ్ఫత” (దీనియాత్ 1 యం స. 114)

(ఓ అల్లాహ్! ఈ బాలుడు ముందుగా వెళ్ళి, మా కొరకు (సాఫల్యం, సౌకర్యాల) ఏర్పాట్లు చేయువానిగా చేయుము. ఇతనిని మాకొరకు పుణ్య ఫల ప్రాప్తికి కారకునిగా చేయుము. ఇతనిని సిఫారసు చేయువానిగాను, ఆ సిఫారసు అంగీకరింప బడునది గాను చేయుము) (దీనియాత్ 1 యం)

యుక్త వయస్సుకు చేరని బాలిక మరణించినచో

“అల్లాహుమ్మజ్అల్హూ లనా ఫరతవ్ వజ్అల్హూ లనా అజ్రవ్ వజ్జుభ్రవ్ వజ్అల్హూ లనా షాఫితవ్ వముషఫ్ఫతహ్.” (దీనియాత్ 1 యం స. 115)

(ఓ అల్లాహ్! ఈ బాలిక ముందుగా వెళ్ళి, మాకొరకు (సాఫల్యం, సౌకర్యాల) ఏర్పాట్లు చేయుదానిగా చేయుము. ఈమెను మాకొరకు పుణ్య ఫల ప్రాప్తికి కారకురాలిగా చేయుము. ఈమెను సిఫారసు చేయుదానిగాను, ఆ సిఫారసు అంగీకరింప బడునది గాను చేయుము)

జనాజా నమాజ్ తరువాత సామూహికముగా దుఆ చేయు ఆచారము ఇస్లామ్లో లేదు. హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లాహు అలైహి వసల్లమ్ గారు, సహాబాలు (ప్రవక్తగారి సహచరులు), తాబీయీన్ (సహాబాల శిష్యులు), జనాజా నమాజ్ తరువాత

సామూహికముగా దుఆ చేసియుండలేదు. అందువలన జనాజా నమాజ్ తరువాత దుఆ చేయుట, దానిని ఒక ఆచారముగా ఏర్పరచుకోవటం, బిద్ధత్ (ఒక నూతనాచారం) అవుతుంది. లేనివాటిని ఇస్లామ్‌లో కల్పించుట ఘోర పాపం. ఒకవేళ ఎవరైనా వ్యక్తిగతంగా దుఆ చేయాలి అనుకుంటే, జనాజా నమాజ్ అయిన వెంటనే, ఏమాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా, జనాజాను తీసికెళ్ళుచూ, ప్రతి వ్యక్తి తన ఇష్టానుసారం దుఆ చేసుకో వచ్చును. కానీ హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు జనాజా నమాజ్ గురించి తెలిపిన విషయాలలో మార్పులు చేర్పులు చేయరాదు. అటువంటి అనుమతి ఎవ్వరికిని లేదు. (ఇబ్నీలాఘ ఉమ్మత్ బేర్ సీరాతే ముస్సఫీమ్, ప.100)

మసాయిల్ (సిద్ధాంతాలు)

01. ఎవరికైనా సనా గుర్తులేనిచో, దానికి బదులుగా “సూరయే ఫాతిహా” పఠించ వచ్చును.
02. ఎవరికైనా జనాజా యొక్క దుఆ గుర్తు లేనిచో, వేరే దుఆ ఏదైనా చేయ వచ్చును. (దీనియాత్ 1 యం ప. 115)

15.5. జనాజ తీసికెళ్ళు సాంధ్రాయక పద్ధతి

జనాజ ఎత్తునప్పుడు “బిస్మిల్లాహ్” చదువ వలెను. తరువాత నలుగురు నాలుగు వైపుల పట్టుకొని తీసుకొని వెళ్ళ వలెను. పది పది అడుగుల కొకసారి నాలుగు వైపుల తీసు కెళ్ళువారు మార్చుకుంటూ ఉండాలి. ఇట్లే నాలుగు వైపులు కూడ చేయాలి. ఇంతకన్నా శ్రేష్ఠమైన పద్ధతి ఏమనగా, మయ్యత్ యొక్క తలభాగములో కుడి వైపు ఉన్న కాలును కుడి భుజముపై ఎత్తుకో వలెను. పది అడుగులు నడచిన తరువాత దాని వెనుకనున్న కాలు కుడి భుజముపై ఎత్తుకో వలెను. తరువాత మయ్యత్ యొక్క తలభాగములో ఎడమ వైపు ఉన్న కాలును ఎడమ భుజముపై ఎత్తుకో వలెను. పది అడుగులు నడచిన తరువాత దాని వెనుక నున్న కాలును ఎడమ భుజముపై ఎత్తుకో వలెను. ఈ విధముగా మార్చుకుంటూ ప్రతి ఒక్కరు నలువది అడుగులు వెళ్ళ వలెను. ఈ పద్ధతి ముస్తహబ్ అయి యున్నది. ఈ నలువది అడుగులకు బదులుగా జనాజాను మోయువాని

నలువది కబీరా గునాహ్ (ఘోర పాపములు) క్షమించ బడునని హదీసులో కలదు. (మరాఖీల్ ఫలాహ్)

జనాజ ఎత్తుకొని తొందరగా నడువ వలెను. కానీ జనాజ ఊగేటంత తొందరగా వెళ్ళరాదు. జనాజ యొక్క తల ముందు భాగములో యుండ వలెను. జనాజ తో పాటు నడచి వెళ్ళుట శ్రేష్ఠతరమై యున్నది. వాహనముపై వెళ్ళుట కూడ సమంజసమే, కానీ జనాజాకు ముందు వెళ్ళుట మక్రూ అగును. జనాజతో పాటు వెళ్ళువారు నిశ్శబ్దముగా వెళ్ళ వలెను. మాట్లాడుట, గట్టిగా దుఆ గానీ ఖుర్ఆన్ పారాయణము గానీ చేయుట మక్రూ అయి యున్నది. స్మశానములో జనాజ పెట్టుటకు పూర్వము కూర్చొనుట మక్రూ అయి యున్నది. మయ్యత్ను పూడ్చి పెట్టి, సమాధిని మూసిపెట్టు వరకు కూర్చోకుండా యుండుట శ్రేష్ఠతరమై యున్నది. (దీనియాత్ 1 యం స.113).

16. మయ్యత్ను పాతి పెట్టుట

మయ్యత్ను పాతి పెట్టుట ఫరజై కిఫాయ అయి యున్నది. సమాధి లోతు, కనీసము, మయ్యత్ యొక్క పొడవులో సగము లోతు యుండ వలెను. కానీ మయ్యత్ యొక్క పొడవు కన్నా ఎక్కువగా యుండ రాదు. మయ్యత్ను ముందు సమాధి ప్రక్కన ఖిబ్లా వైపు ఉంచి, సమాధి లోనికి మెల్లగా దించ వలెను. సమాధిలో ఉంచు నపుడు “బిస్మిల్లాహి వ అలా మిల్లతి రసూలిల్లాహ్” అని చదువ వలెను. అటు తరువాత మయ్యత్ను ఖిబ్లా అభిముఖముగా కుడి వైపుకు త్రిప్ప వలెను. తరువాత కఫన్ యొక్క తల వైపు మరియు కాళ్ళ వైపు ఉన్న ముడులను విప్ప వలెను. తరువాత సమాధిని చెక్కలతో గానీ కర్రలతో గానీ లేక వేరే దేనితో నైనా మూసివేయ వలెను. తరువాత తల వైపు నుండి మట్టి జారవిడువ వలెను. ప్రతి వ్యక్తి మూడు పర్యాయములు పిడికిలి నిండుగా మట్టిని సమాధిలో వేయ వలెను. మొదటి పర్యాయము మట్టి వేయు నపుడు **مِنْهَا خُفِّفْنَا** అని పలుక వలెను. రెండవసారి మట్టి వేయునపుడు **مِنْهَا نُخْرِجُكَ** అని పలుక వలెను. మూడవసారి మట్టి వేయునపుడు **مِنْهَا نُخْرِجُكَ** అని పలుక వలెను.

(సూరయ్ కా హి, ఆ.54) తరువాత సమాధిని సమానముగా చేయ వలెను. తరువాత దానిపై నీటిని చల్ల వలెను. దాని తరువాత సమాధి తల వైపు బఖర సూరహ్ యొక్క మొదటి ఆయత్ నుండి “అల్ముఫ్లిహాన్” వరకు చదువ వలెను. తరువాత బఖర సూరహ్ యొక్క చివరి రెండు ఆయత్లు “అమనర్రసాలు” నుండి చివరి వరకు చదువ వలెను. స్త్రీ శవమును సమాధిలో యుంచు నపుడు, సమాధిని దుప్పటితో కప్పట ముస్తహబ్ అయి యున్నది. (దీనియాత్ 1 యమ్, ప.115)

సమాధి యందు అహద్నామ, లేక వేరే ఏదైనా దుఆ మొదలగువి ఉంచుట, గూడు ఏర్పరచి అందు దీపము మొదలగునవి ఉంచుట, లేక మయ్యత్ను ఉంచిన తరువాత దానిపై మొగలి పువ్వు వుంచుట, సువాసనలు చల్లుట మొదలగునవి అన్నియు మూర్ఖపు పనులు మరియు బిద్అత్ అయి యున్నవి. ఎటువంటి పరిస్థితులలోను వీటిని చేయరాదు. (బిహిస్తీ సమర్, 1/149)

సిద్ధాంతములు

01. కఫన్లో లేక సమాధి యందు అహద్నామ, లేక మత గురువు యొక్క షజర లేక వేరే ఏదైనా దుఆ మొదలగువి ఉంచుట తగదు. ఇదే విధముగా కఫన్పై లేక మయ్యత్ యొక్క వక్షస్థలముపై కర్పూరముతో గానీ లేక వేరే దేనితోనైనా కలిమా లేక ఏదైనా దుఆ వ్రాయుట కూడ తగదు.

02. మరణించిన పట్టణములోనే సమాధి చేయుట శ్రేష్ఠతరము. ఇతర ప్రాంతమునకు తీసుకెళ్ళుట సమంజసము కాదు. ఒకవేళ తప్పనిసరి అయినచో, ఎటువంటి ఇబ్బంది లేదు. (దీనియాత్ 1 యమ్, ప.112)

సమాధి చేసిన తరువాత కొద్దిసేపు అచ్చట యుండుట, మయ్యత్ యొక్క పాప క్షమాపణ కొరకు దుఆ చేయుట, లేక పవిత్ర ఖుర్ఆన్ను చదివి, దాని పుణ్య ఫలమును మయ్యత్కు ప్రసాదించమని ప్రార్థించుట, ముస్తహబ్ అయి యున్నది. హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లమ్ గారు మయ్యత్ను పూడ్చిపెట్టిన తరువాత తాను కూడ ఇస్తిగ్ఫార్ చదివే వారు, ఇతరులను కూడ మీ సోదరుని కొరకు ఇస్తిగ్ఫార్ మరియు మున్కర్ నకిర్ల ప్రశ్నలకు సమాధాన మిచ్చు

సమయాన స్థిరముగా మరియు ధైర్యముగా యుండునట్లు దుఆ చేయమని పలుకుచుండిరి. (బిహిస్తీ సమర్, 1/149) (దీనియాత్ 1 యమ్, స. 115)

17. తత్జియత్

మయ్యత్ యొక్క బంధువులకు ఓర్పు వహించమని, అల్లాహు తఆలాకు కృతజ్ఞులై యుండమని హితబోధ చేయుటను తత్జియత్ అందురు. అన్నింటికన్నా ముందుగా అల్లాహు తఆలా యొక్క గొప్ప తనమును కీర్తించ వలెను. తరువాత మయ్యత్ యొక్క బంధు వర్గమునకు ఓర్పు మరియు కృతజ్ఞతను కల్పించమని దుఆ చేయ వలెను. ఈ దుఆలో మనలను కూడ కలుపుకో వలెను. అటు పిమ్మట, “మన ప్రాణము, సంపద, భార్యా పిల్లలు, ఇవి అన్నియు అల్లాహ్ ప్రసాదించివే. అనగా ఇవి అన్నియు అల్లాహ్ యొక్క అమానత్ (మన వద్ద యుంచినవి) అయి వున్నవి. ఇవి అన్నియు అల్లాహ్ మన మేలు కొరకు మనకు ఇచ్చి యున్నాడు. కాబట్టి మనము ఆయనకు కృతజ్ఞతను తెలుపు కొనుట మనపై వాజిబ్ (తప్పనిసరి) అయి యున్నది. అల్లాహ్ తన అమానత్ను వాపస్ తీసుకొని మనలను పరీక్షించినచో, మనము ఓర్పు వహించుట మనపై తప్పనిసరి అయి యున్నది. చనిపోయిన వ్యక్తి మన ఓర్పులేమి చేత, దుఃఖిచుటచేత, బాధ పడుట చేత తిరిగి రాడు, మరియు దుఃఖిచుటచేత, బాధ తగ్గదు కదా ఇంకను అధిక మగును. ఇట్లు కాక ఓర్పు వహించినచో, పుణ్యము లభించును. కావున ఓర్పు వహించ వలయును. నిశ్చందేహముగా, అల్లాహు తఆలా, పుణ్య పురుషుల పుణ్యమును వృధా చేయడు.

పై విధముగా తాజియత్, స్వయముగా కలిసి తెలియ జేయ వచ్చును లేదా ఉత్తరము మూలముగా, లేక ఫోన్ మూలముగా నైనా తెలియ జేయ వచ్చును. (తిఖ్తీ సబిః, స. 68)
